

RÖDER, DIETRICH LEOPOLD

Koli lauluramat kolme heale notidega

Rudolstadt
1884

Trükise digitaalkoopia ehk e-raamatu tellimine (eBooks on Demand (EOD)) –miljonid raamatud vaid hiireklõpsu kaugusel rohkem kui kümnes Euroopa riigis!

Täname Teid, et valisite EOD!

Euroopa raamatukogudes säilitatakse miljoneid 15.–20. sajandi raamatuid. Kõik need raamatud on nüüd kättesaadavad e-raamatuna — vaid hiireklõpsu kaugusel 24 tundi ööpäevas, 7 päeva nädalas. Tehke otsing mõne EOD võrgustikuga liitunud raamatukogu elektronkataloogis ja tellige raamatust digitaalkoopia ehk e-raamat kogu maailmast. Soovitud raamat digiteeritakse ja tehakse Teile kättesaadavaks digitaalkoopiana ehk e-raamatuna.

Miks e-raamat?

- ⇒ Saate kasutada standardtarkvara digitaalkoopia lugemiseks arvutiekraanil, suurendada pilti või navigeerida läbi terve raamatu.
- ⇒ Saate välja trükkida üksikuid lehekülgi või kogu raamatu.
- ⇒ Saate kasutada üksikterminite täistekstotsingut nii ühe faili kui failikomplekti (isikliku e-raamatukogu) piires.
- ⇒ Saate kopeerida pilte ja tekstiosi teistesse rakendustesse, näiteks tekstitötlusprogrammidesse.

Tingimused

EOD teenust kasutades nõustute Te tingimustega, mille on kehtestanud raamatut omav raamatukogu. EOD võimaldab juurdepääsu digiteeritud dokumentidele rangelt isiklikel, mittekommertseesmärkidel. Kui soovite digitaalkoopiat muuks otstarbeks, palun võtke ühendust raamatukoguga.

- ⇒ Tingimused inglise keeles: <http://books2ebooks.eu/odm/html/utl/en/agb.html>
- ⇒ Tingimused saksa keeles: <http://books2ebooks.eu/odm/html/utl/et/agb.html>

Rohkem e-raamatuid

Seda teenust pakub juba tosin raamatukogu enam kui kümnes Euroopa riigis.
Lisainfo aadressil: <http://books2ebooks.eu>

Kofi lausuramat

kolme

heale notidega.

Kol. 3, 16.

Rudolstadtis,

f. Mißlaffi trüf.

1884.

Koli lausuramat

kolme

heale notidega.

Kol. 3, 16.

Rudolstadtis,

J. Mißlaffi trüf.

1884.

Geskõne.

Ustugu je ramatukene omma tele Jesuse Kristuse nim-
mel ja sagu ta Gestirahwa koggudustes lahkeste wastu wõetud,
isfeäraanis koolmeistriteft, perre isja ja perre emmadeft.

Wäljaandja sowimine olleks, et mitmehealeline laul mine
wõiks koshuda ni hästi kolis, kui koddu. Ja et neljakealeliji
laulusid isfeärranis kolis ilma õiete laulda ei ja, sellepärraft
sowitakse selle ramatus lauljatele kolis ja koddu kolme heale
peale seatud laulusid. Reid on 90 koraali, pühhapäwased ja
altari sakramenti tarwilised wastamisi laulud ja apostli õnnis-
tamise sõnnad.

Wõnmed trükki wead on ommeti jisse jänud, ja notidesegi.
Reid pallume kohhe igga ramatus ärraparrandada. Küllap
muidu ka ramatul omma wead woiwad olla. Kui laulutund-
jad, kes selle ramatule head sowiwad, nende polest tahtwad
head nõuu anda, woiwad needki eddespidi, kui Summal aita,
parrandatud sada.

Sellegi ramatu läbbi agga sagu need õnnistamise sõnnad
tõeks, mis wiimses laulus illewel on. Isjand andku jedda
tuhhat ja tuhat korda meie koggudustele, kolidele, majadele,
— meile ja meie lastele. Amen.

2. Augustil 1883.

Tähhelepannemiseks koli õppetajatele.

Selle ramatusse on need kirrifu laulud üllespandud, mis wiiside ja laulude polest lastel kõige tarwilisemad õppida on. Need laulud on kolme koli aasta jauks ärrajaetud, ja siis jääb weel muist laulusid järrele, mis suremad lapsed õppida woiwad. Kuidas laulud ärrajaggada näitab isse juhhataja.

Notide kohta on tähhele panna:

Pealmine notide ridda on laste (soprano ja alto) healte jauks; allumine ridda koolmeistri heale jauks. Mõnnes arwa kohhas on agga keskmine heal jubba ni jämme, et lapsed sedda laulda ei sa (nenda kui No. 2 laulu lõppul); seal on selle heale noot allumise notide reasse pandud, ja sagu, kui wõimalik, orrilatega mängitud. Koolmeister laulgu ifka kõige jämmedama heale nodi järrele.

Weel üht asja tahhame nimmetada. Mõnne lauluwiisi laulmine on peaaegu kõifis foggudustes puduline. Mõnned laulmise wead näitawad just kui finni hakkanud ollewad. Kui koolmeistrid õppetades neid laulusid õiete tahhaksid tähhele panna, ehk wõiksid need wead siis fogguduste laulmisest aega möda kadduda.

Suremad wead on järgmiste laulude laulmises:

1) Laul No. 29. Teises reas „Kui temma tunneb illewelt“ lauldakse sõnna „temma“ notidega *g. fis*; peab ollema *g. f.*

2) Laul No. 45. Wägga pudulikult lauldakse sõnnu „Mul on nüüd Palju süüd. Reid peab nenda laulma: *e. g. a; d. a. h.*

3) Laul No. 57. Selle rea „Et sedda teen siin Jesu nimme sees“ wiimsed sõnnad „nimme sees“ lauldakse *d. cis. d*; peab laulma *d. c. d.*

4) Laul No. 66. Selle rea „Eks sa tahha hädda sees“ sõnna „tahha“ peale lauldakse *g. a*; peab ollema *gis. a.*

5) Laul No. 70. Teises reas „Singe jahhutaja“ lauldakse sõnna „jahhutaja“ wiimse silbi peale *e*; peab ollema *cis.*

Suhhataja,

kuidas laulud õppimise tarwis ärrajaggada.

I. Ühhe aasta laulud.

- 1) Ma tullen taewast üllewelt.
- 2) Oh Jesus Kristus tulle sa.
- 3) Mo südda ärta ülles.
- 4) Önnista ja hoiä
- 5) Au kitust olgo iggawest.
- 6) Oh ämma tuhhat keelt sa mulle.
- 7) Arm kes sa mind.
- 8) Armas Jesus arwita.
- 9) Oh meile Isand Jesus.
- 10) Oh süta Tal.
- 11) Ma laulan suust ja süddamest.
- 12) Hinge peiufe.
- 13) Kuis pean wastawõtma.
- 14) Jesusest ei jätta ma.
- 15) Sa koidotäht sa minno kroon.
- 16) Oh sa ello waim meil' tulle.
- 17) Nüüd ollen minne põhja.
- 18) Jummal olgo tännatud.
- 19) Ni sündko minno asfi.
- 20) Oh Jesus üllem abbimees.
- 21) Mo järrel hüab Jesuse.
- 22) Meil tulleb abbi Jummalast.
- 23) End näita koidotäht.
- 24) Ma tahhan jätta mahha.
- 25) Oh töstfem omma heale.

II. Teise aasta laulud.

- 1) Nüüd Jummalale auustust.
- 2) Mo ello Kristus isse.
- 3) Täanno olgo Jummalal'.
- 4) Wõitle hästi kui sind armust.
- 5) Meil omma sõmma finnita.
- 6) Mis olled sinna armas Jesus.
- 7) Oh pallugem ja laulgem.
- 8) Nüüd hingwad inimised.

- 9) Oh wõtkem Jummalat.
- 10) Kes Jummalat ni lasseb.
- 11) Oh wagga Jummal kes.
- 12) Mifs mo südda enmast.
- 13) Rõmustes mo südda fargab.
- 14) Oh Jesus sinno wallo.
- 15) Oh pühha Waim meil tulle.
- 16) Oh Jummal sinno peal.
- 17) Oh jätta mind so ommafs.
- 18) Nüüd ristirahwas laulage.
- 19) Jesus kutsub pattusid.
- 20) Oh Jesus armo walgus.
- 21) Suur ja ustaw on se sõnna.
- 22) Wata Jummal siin ma rummal.
- 23) Nüüd on meil pääw jo lõppenud.
- 24) Üks tallekene leppitas.
- 25) Mo südda olle üllewel.

III. Kolmandama aasta laulud.

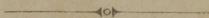
- 1) Oh Jesufe so järrele.
- 2) Helde Jesufe.
- 3) Üks rosife on tõusnud.
- 4) Oh Jesus rõmustaja.
- 5) Se pääw nüüd meile kätte.
- 6) Jummal ma ning taewa loja.
- 7) Wõtta nüüd Isandad.
- 8) Kõik kallid hinge õnnistus.
- 9) Se aeg on tõest ukse ees.
- 10) Nüüd jurno kehha mattame.
- 11) Jesus surma ärrawõtja.
- 12) Et tulge kofko pattused.
- 13) So söime jures seisana ma.
- 14) Oh wata inimene.
- 15) Mis waewab sinno süddant.
- 16) Nüüd wõtkem Jummalale.
- 17) Isand omma wiikka sees.
- 18) Ma ollen ristitud ja soga.
- 19) Ma waene muld kes patto.
- 20) Kõige ahhelate murdja.
- 21) Sull' sull' Jehowa tahhan.
- 22) Oh wõitlejad et käige peale.
- 23) Eks ja heida karjane.
- 24) Nüüd paistab meile kauniste.
- 25) Jesus Õnnisteggia.

IV. **Etisa laulud, mis suuremad lapsed õppida võivad.**

- 1) Nüüd tehke kõrgeks wärrawad.
 - 2) Eks mo kõhhus tänno tehha.
 - 3) Minno südda rõmustelle.
 - 4) So pole Issand süddamest.
 - 5) Jesus oh aita et wõimust.
 - 6) Üks on tarwis.
 - 7) Jesus rõmustaja.
 - 8) Sion kaebab sures häddas.
 - 9) Eddasi, eddasi.
 - 10) Ürkage ni wahhid hüüdwad.
 - 11) Jerusaleem ja kõrge taewa.
 - 12) Ma armastan oh Jummal.
 - 13) Pühha Jesus päiksest walgem.
 - 14) Oh Issa taewa rigi sees.
 - 15) Oh Jummal tulle armuga.
-

Notide trüffi wead.

- Caul Nr. 2. 7as reas, kus need sõnnad on „laulgem sure römuga“, wiwimise täht (◡) seisab silbi „mu“ peal; peab ollema silbi „ga“ peal.
- „ „ 6. Esfimese rea esfimenne noot on „a“; peab ollema „f“.
- „ „ 8. 1) 3as reas, kus need sõnnad on „töi meile lillifest“ on kustutamise täht (♯) „c“ ette pandud; peab esfimese „h“ ees seisma.
2) 4^a rea teine noot wiimse otsast on „h“; peab ollema „b“.
- „ „ 10. 5as reas peab sõnna „Täiest“ peal wiwimise täht (◡) ollema.
- „ „ 11. 4as reas on esfimene wiwimise täht (◡) ilmaasjata pandud.
- „ „ 17. 2 rea teises taktis on need notid: *h. c. fis*; peab ollema *h. c. d*.
- „ „ 24. 7ma rea teises taktis on „h“ ette üllendamise täht (♯) pandud; sedda tulleb kustutada.
- „ „ 31. 4ma rea esfimeses taktis seisab „d“ ees üllendamise täht (♯); peab kustutama.
- „ „ 33. 3as reas, kus need sõnnad on: „Se pöhhi,“ on trüffitud *e. d*; peab ollema: *e. h*.
- „ „ 61. 5^a rea teine noot wiimse otsast on „e“; peab ollema „f“.

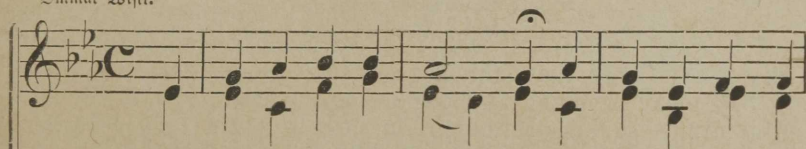
Saulud Kristuse tullemifest.

1.

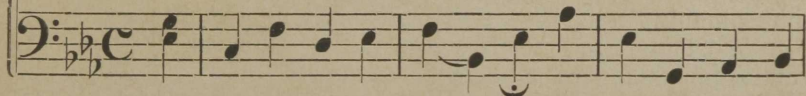
Ugga rahwas, mis eel ja tagga käis, käsendas
ja ütles: Hosianna Daweti Poiale! Kõdetud olgo,
kes tulleb Jäsfanda nimmel, Hosianna kõrges!

Matt. 21, 9.

Ümmal Wiil.

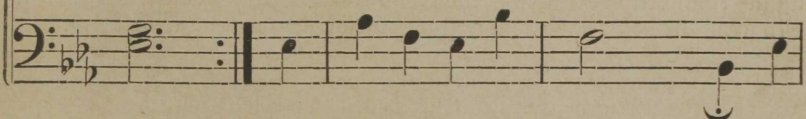

1. } Kuis pe = an was = to = wõt = ma Sind, ar = mas Je = su =
} Kuis sin = no was = to = tõt = ma, Mo hin = ge il = lu =

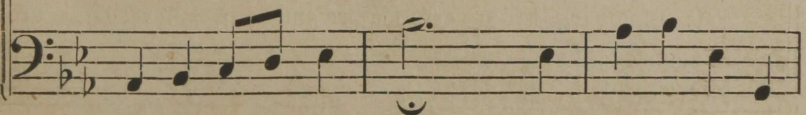

fe?
fe?

Oh, Je = sus min = no jüd = dant Müüd

ar = must wal = gus = ta = , Et kõl = ban sul = le

jäl = le, Sind te = nin löp = ma = ta.

2. So foggodus sind kidab, Ja tännab röömsaste, Mo südda lauldes näitab Ka ennast wapraste. Ma tahhan auustada Sind, armas Jesuke! So auu lautada, Kui ial mõistan ma.

3. Kui olled sinna teinud Mo õnneks heldeste, Kui hing jai hukka läinud Ja ihho kurjaste, Kui jain so rigist lahti Kus rööm on järgeste! Siis sinno läbbi tehti Mind röömsaks, Jesuke!

4. Kui furma, pörgo paelust Ma ollin seutud, Siis peastfid lahti armust Mind wägga teutud. Sa annad taewa warra Ja auu minnule, Kõik riffus lõppeb ärra, Ei ial lõppe se.

5. Ei ükski taewa jätma Sind wõinud sundida, Mull' lunnastajaks sama So arm sind sundis ka. Dh arm! et appi tullid Mailma rahwale, Kes patto häddas ollid, Reid peastma heldeste.

6. Dh teie murrelised! Kes ristis ollete, Dh teie häddalised! Se peale mõelge. Dh olge se peal' julged, Kui teil on hädda käes, Ta armo pole tulge, Ta õige abbimees.

7. Ei olle wägga karta Teil teie patto süüd, Kõil Jeesus tahhab matta Reid merre põhja nüüd. Ta toob jo pattustele Suurt armo, õnnistust, Ja kingib neile jälle, Üht õiget pärrandust.

8. Neil' tulleb kangeks sundjaks, Kes tedda wiškawad, Neil agga römustajaks, Kes tedda usfumad. Dh' tulle walgustaja, Mo armas Jesuke, Ja sada ülles taewa Sa omma riki meid.

2.

Teie wärrawad! tõstke onnad pead ülles, ja teie iggawesed ufesed! laste endid üllestõsta, et auu kuningas wõib süsetulla. Paulor. 24.

Om mal Wiil.

1. Nüüd teh = ke kõr = gek's wär = ra = wad Ja uf = sed lai = aks

sed = da maid, Eest au = us = tu = se kun = nin = gas Sa

peast = ja on nüüd tul = le = mas, Kes õn = nis tuft toob

el = lu = ga, Eest laul = gem ju = re rõ = mu = ga: Au

ol = go Lo = ja = le, Mo ar = mo and = ja = le.

2. Ta on üks õige abbimees, Suur tasandus on temma sees, Ta kroon on selge pühhadus, Ta wallitus on hallastus, Ta kõik mo hädda lõppetab, Ja minno süddant rõmustab Au olgo Poiale Mo helde peastjale!

3. Dh õn sel linnal, õn sel maal, Kus asje on sel kunningal, Hea luggu süddametel ka, Kus temmal himmo ellada! Ta on se õige rõmo pääw, Ja ainus õnnistuse kaew. Au olgo Waimule, Mo rõmotojale!

4. Dh tehke kõrgetks wärrawad, Ja andke templiks süddamed, Meid ehhitage rõmuga Hea usso halja okstega, Siis kunningas toob teilegi Kõik õnne ello ühtlasi. Au olgo Issale, Mo armoandjale.

5. Dh tulle Õnnisteggia Mo südda on sul lahti ka, Dh tulle meile armuga, Ja omma heldust ilmuta! So pühha Waim nüüd heldeste Meid jaatko õndsja taewasfe. Au sinno nimmele Nüüd, Issand, anname.

3.

Õiska ja olle rõmus, Sioni tütar; sest wata, ma tahhan tulla, ja sinno jures ellada, ütteleb Jehowa.

Sak. 2, 14.

Ümmal Wifil.

3

1. Tän = no ol = go Jum = mal - al' Kõi = kis pai = kus tae = wa al,

Et ta täit = nud tö = u = tust Saat = nud mei = le õnn = is tust.

2. Kõik mis wannast usklikud Himmuga jo otanud, Mis on neile fulutud, On nüüd täiest täidetud.

3. Abraami pärrandus, Israeli õnnistus, Rahhowürst Summael, Keitfi poeg on ilma peal'.

4. Olle terve tullemast, Õnne mulle pakkumast! Minno süddant, walmista Ennejele armuga.

5. Tulle, auu Issand, ja Minno sisse ellama: Minno süddant pühhitse, Kõigest pattust puhtaks te.

6. Ni kui enne tullid ja Dmna lahke armuga, Renda olgo helde weel Minno wasto sinno meel.

7. Oh mind isje finnita, Sest ma ollen rammuta, Ja ka Sadan kurjaste Mind weel püab ommale.

8. Kõhhu purruks mao pea, Kiffu ärra temma tö, Et ma uskus kartmata Wöin sind ikka tenida.

9. Et kui jälle tuled ja Põrgo, surma woitija, Kõmuga so wasto lään, Ja so ette seisma jään!

Laulud Kristuse sündimisest.

4.

Ja ingel ütles neile: ärge kartke! sest ma kulutan teile suurt rõõmu, mis teige rahwale peab sama. Sest teile on tänna Daweti linnas Õnnisteggia sündinud, kes on Issand Kristus. Luk. 2, 10. 11.

Ommal Wiisil.

1. Ma - tul - len tae - wast ül - le - walt Häid sönnumid toon

tei - le sealt, Reid toon ma tei - le rõ - mu - ga, Reid

The image shows a musical score for two staves. The top staff is in treble clef and the bottom staff is in bass clef. Both staves are in the key of D major (two sharps). The melody is written in a simple, folk-like style. The lyrics 'tah=han min=na fu=lu=ta.' are written below the notes. The first staff ends with a double bar line and a fermata over the final note.

2. Üks laps on tänna sündinud, Kui ammuft aiaft tötutud.
Se kaunis illus lapsuke Du teie rööm ja kallis ön.

3. Se on se Issand Jesus Krist, Kes tahhab aita häddalift;
Se on se Önnisteggia, Kes teid wöib pattust lunnasta.

4. Kõif önne sate temma käest, Mis Jummal pakfund iggawest,
Et teie wöite meiega Nüüd taewas järgest ellada.

5. Nüüd pange märki tähhele, Et sõimest mähkmes leitakse
Laps alwas lautas maggama, Kes on mailma toitaja.

6. Sepärrast läkki römuga Nüüd farjastega watama, Mis
Jummal meile kinkinud, Mis meie heaks on annetud.

7. Mo südda panne tähhele, Mis on, mis sõimes nähakse?
Kes on se kaunis lapsuke? Se on se armas Jesuke.

8. Dh olle terve tullemast! Mind pattust mitte põlgamast;
Sa tulledd häddast aitma mind, Kes wöib se eest kül kita find?

9. Dh kõige asja teggia? Kui wägga alwaks lähhed sa, Et
finna sõimes maggad seal Se kõwwa weikse põhho peal!

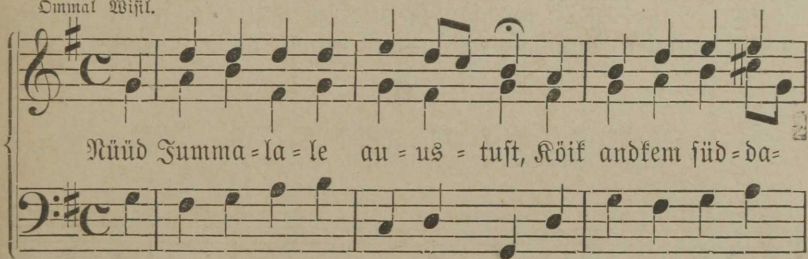
10. Sa teggid kõif hea melega, Et minna pididin näggema,
Et au ja rikkus ilma sees Ei kõlba mitte sinno ees.

11. Dh wötta armas Jesuke Mo südda sängiks ommale! Dh
wötta temmas hingata, Et minna find ei unnušta.

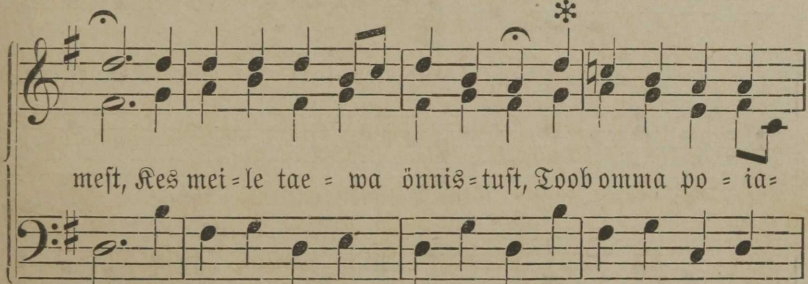
5.

Nenda on Jummal mailma armastanud et temma
omma ainosündinud Poia on annud, et ükski, kes
temma siise ussub, ei pea hukka sama, waid et igga-
wene ello temmal peab ollema. Joän. 3, 16.

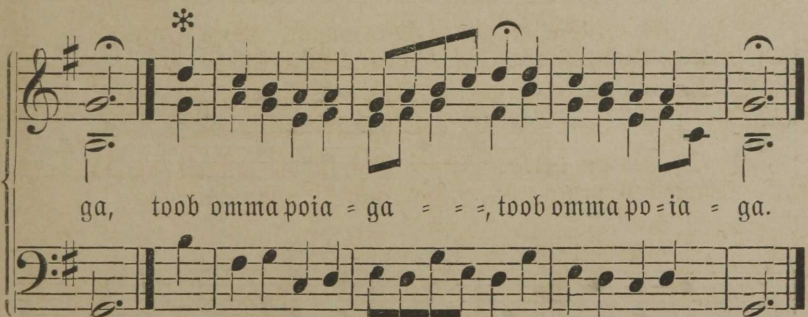
Ommal Wiifil.

Nüüd Jumma = la = le au = us = tust, Kõik andkem süd = da =

mest, Kes mei = le tae = wa õnnis = tust, Toob omma po = ia =

ga, toob omma poia = ga = = , toob omma po = ia = ga.

2. Kes Issa rüppest tulleb, se Saab waejeks lapsjeks teal,
Waat sõimes asse temmale Dn kõrwra heina peal, Dn kõrwra heina peal.

3. Se Issand jättab melega Kõik auu järrele, Ja wõttab
ennast allanda. Kui waene fullane, Kui waene fullane.

4. Maria tedda immetab, Ja toidab pimaga, Kes ingli meelt
ka rõmustab, Se Dnnisteggia, Se Dnnisteggia.

5. Sesamma piddi tullemia Meil' õigeks kunningaks, Kes rahwa piddi fogguma Kõik ommaks ollamaks, Kõik ammaks allamaks.

6. Ja wahhetab nüüd meiega, Ja wõttab ennesel' Werre ja lihha pattuta, Ja annab õnne meil', Ja annab õnne meil'.

7. Se, kes meid tõstab issandaks, On meie sullane, Kuis ennast näita heldemaks Wõiks hella Jესuke, Wõiks hella Jესuke?

8. Nüüd Jესus Paradisi meil' Teeb lahti wäggewast, Ei kela Kerub innimest Nüüd fõseminnemast, Nüüd fõseminnemast.

6.

Se on se pääw, mis Jehowa on teinud! olgem wägga rõõmsad, ja rõmustagem temmast.

Lauloram, 118, 24.

Ommal Wiisil.

1. Kõ-mus-tes mo fūd = da kar = gab, Sest et nüüd

Kal- list hūit Ing- li wäggi lau = = lab Kaulgem, faulgem

rõ- mo hūūd = mist, Si = ma = ma Hü = ab fa

2. Jummal tulles tänna taewast, Häddalist, Waewalist Peastma kõigest waewast. Jummal sünnib inimeseks, Minnule, Sinnule, Meiega saab ühheks.

3. Kas võiks Jummal wiha kanda Ennam veel Meie peal? Poia võttab anda: Se Poeg, kes on Issa südda, Tulles sealt illewelt Arrawõtma hädda.

4. Kas se meid nüüd mahajättab, Kes omma Rigiga Kirikida end võttab? Eks poeg peaks armastama, Kes meid ka Peastab sest mis meid kurwastanud?

5. Temma nõu on leppitada Patto tööd Koggoni, Tappatalleks sada; Talleks, jah! mis surma läbbi Sadab ka Rõmuga, Armo rahho, abbi.

6. Nüüd ta ommas jõimes seisab: Nenda sind Kui ka mind Lahkeste ta hüab: Jätke, wennad! mahajätke Kurwastust, Ahhastust, Kõik head mo käest wõtke.

7. Oh siis, noor ja wanna! jõua, Minne nüüd Ruttust siit, Sedda tagga nõua, Sedda armasta, kes lahkest Armastab, Tahhutab, Walgustab sind selgest.

8. Kes siin paljo kannatate, Wadake, Siin on te, Kus peal rõmotate: Uskuge, et ta teid sadab Senna kus Rõmustus Waewata teid otab.

9. Kellele pat hinge koormaks On, et ta Walluga Arwab ello surmaks, Tulgo julgest, ta saab nähha Jesusest, Kelle käes, Sawo terweks tehha.

10. Kes on waene, häddaline, Tulgo ta Uskuga, Issand armoline. Siin häid andid jaetakse, Nendega Otsata Südda kosjutakse.

11. Jesus! lasj', ma hakkan kinni Sinnusje, Illuke! Moga ühte jünni. Minno ello ainus illo Olled ja; Sinnuga rahhul on mo ello.

12. Ei ma karda omma wõlga, Selle koorm, Ribbe surm Pandi sinno selga. Roja märgita nüüd ollen; Puhhas ma, Selge ka Issa ette tullen.

13. Puhhas ollen sinno läbbi, Sinna teed Mulle head, Sinnust saan ma abbi. Anna emast maitsta mulle, Armuke! Kaunike! Minno jure tulle.

14. Rõwwaste so pole hoian, Sinnuga Ellan ma, Sind ma surres leian. Sinno jure tahhan tulla Rõmuga Otsata Teises ellus olla.

7.

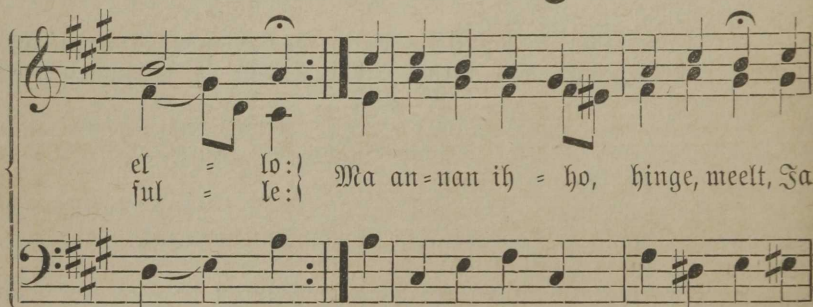
Ja Sanna sai lihaks, ja wöttis kui ühhes maias
meie seas ellada, ja meie näggime temma auu, kui
Iisast ainofündinud Poia auu, täis armo ja töt.

Joan. 1, 14.

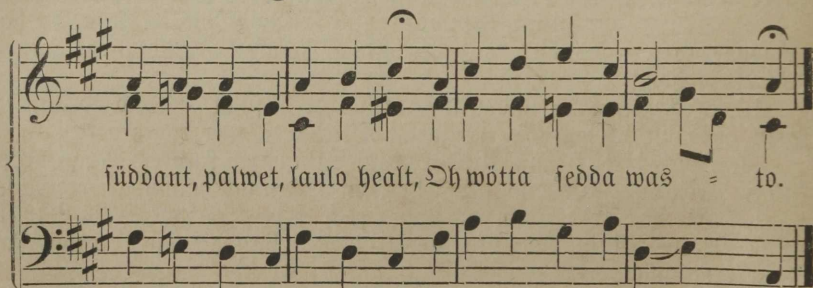
Wiis: Müüd ristrahwas laulage.

1. } So söi = me ju = res sei = san ma, Dh Je = sus minno
} Mis andsid en = ne mul = le ja, Müüd tahhan an = da

el = lo: | Ma an = nan ih = ho, hinge, meelt, Ja
ful = le: |

jüddant, palwet, laulo healt, Dh wötta jedda was = to.

2. Weel enne, kui ma sündisin, Siis sündisid ja mulle, Ja
enne, kui sind tunda sain Mind wötsid omma sülle. Kui ma
ep olnud lodud weel, Siis walmistas so helde meel Mo osfa
taewa rigis.

3. Mul olli raske patto õ, Ja sa jaid pāwaks mulle, Saks pāwaks, mis mo hingele Tõi walgust, rōmo jälle. Dh armo päike, sinna ka Mo usko süütsid põllema, Kui illus on so paistus!

4. So peale watan rōmuga, Ei tüddi ma sind nähhes, Ei minna muud ei jōua ka, Ei wāsti jedda tehhes. Dh olleks merre farnane, Mi süggaw, lai mo hingefe, Et woiks sind wasto wōtta!

5. Kõik ilma warra, au ja lust Ei woi sind rōomsaks tehha: Sa jātšid taewa õnnistust Sa tahtšid waewa nähha Siin meie eest, et hingefe So lābbi jōuaks rahhule, — Ei minna jedda kela.

6. Üht asja, armas Jēfuke, Kūüd armušt mulle anna, Et süddames sind, armuke, Ma wōiksin ikka kanda. Mind ommaks sõimekeseks te, End heida minno hingese Ja rahhuga mind tāida.

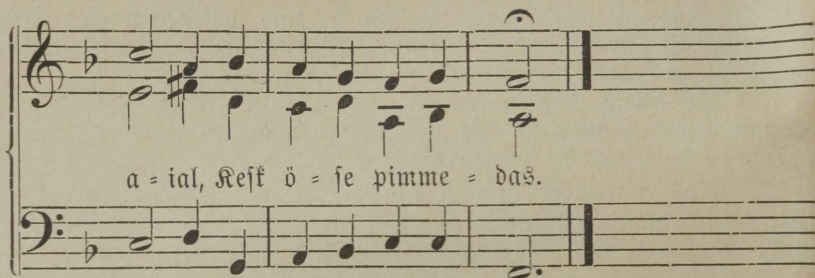
8.

Ja Sai kännušt peab witsjoke tõusma, ja wõsso temma juurtest suggu teggema, ja selle peale peab Jēhōwa Waim hingama. Jēf. 11, 1. 2.

Ommal Wiijl.

1. } üks ro = si = ke on tõusnud Kūl ör = na ju = re
 Kui wannemad on laulnud, Ja tul = li Jēš = se

seest, } Tõi mei = le lil = li = fest, Rest talwel, külmal
 soust, }

a = ial, Kesk ö = se pimme = das.

2. No armast roskesest Jesaias kulus; Ta sündis puhtast neitsist, Mariast Betlemmas Ni olli Issa nõu, Kesk talwel, külmal aial, Kesk õse, pimmedas.

Uue aasta laul.

9.

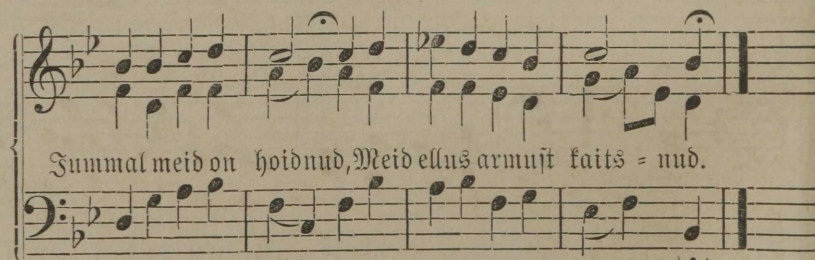
Meie tänname sind, Jummal' meie tänname, et
so nimmi liggi on; so immeasjo juttustakse üles.

Laulor. 75, 2.

Wijil: No jõdda ärta üles.

1. Oh! pallugem ja laul-gem, Ja rõmo heale tõtkem, Et

Jummal meid on hoidnud, Meid ellus armuist kaits = nud.

2. Kül aasta aastalt läme, Ja temma armo näme, Kül ellame ja käime, Uut wanna peale same.

3. Ni mõnne willestuses Du Jummal abbiks olnud Kui rist ja murre olli, Waen, jõdda peale tulli.

4. Kui helde emma isfi Siin hoiab lapsufesi, Et neil ei sünni wigga, Kui tulleb rist ja hädda,

5. Kül nenda wõttab heldest ka armas Summal järgest Meid ommas sülles kanda, Ja meile armo anda.

6. Oh! meie ello kaitsja Ja kõigerikkam toitja, Ei meie nõuu kül tea, Kui sinna hoolt ei pea.

7. Ma kidan sinu wõimust, So armo sinno truust; Sa kurja ärrafelad, Meid õnne põlwes pead.

8. Oh! Issa meile tõtta, Ja palwed wastowõtta; Meil' ristis rõmo anna, Et wõime wastopanna.

9. Te, et ka kannatame, Ja sinult jõudo same, Et sinna tuled meile, Ja lodame so peale.

10. Oh! fela waeno healed, Ja anna rahho jälle; Siis lõppwad willetsused, Ja sõa ahhastused.

11. So õnnistus meil' tulgo, Ja meie jures olgo, Et kuhhu ial läme, So armo walgust näme.

12. Jä waeste laste isfaks, Ja nende hõlekandjaks, Jä efsiate saatjaks, Ja häddaliste waatjaks.

13. Kõik haigid wõtta aita. Ja terwißt neile anda; Kõik kurbe rõmustada, Neil' murred wähhendada.

14. Ma pallun weel: oh aita, Ja Waimuga meid täida; So Waim meid ehhitago, Ja pärrast taewa saatko.

15. Kõik sedda wõtta sinna Meil' kõigil', pallun minna, Nüüd nel aastal anda, Ja mei' eest murred kanda.

Kolme funninga päwa laul.

10.

Eest nenda on meid Issand käsknud: Minna ollen sind pagganatte walguseks pannud et sa pead ollema õnnistuseks ma otsani. Ap. tegg. 7, 13. 47.

Wiil: Nüüd paistab meile tauniste.

1. } Sa kõi = do täht, sa min = no kroon Mo funningas ja
Nüüd rõõmsaks saab so rah = wa meel, Et pagga = nai = le

ar = mo troon Kui suur on sin = no hel = dus!
) pais = tab teal Ka sin = no ar = mo fel = gus!

Dö = est! Lái = est! El = lo, ab = bi, sin = no läb = bi

need kõik sa = wad, Kes sind üskus kummar = da = wad.

2. Kui surma warjus käisin ma, Ja pimmedus mind kattis ka, Siis olli kurb mo ello; Kui walgus paistis minnule, Siis tuli rahho hingele, Ja ärra lõppes wallo. Walgust, Selgust Andsid mulle, et ma sulle jääksin waewas Ma peal ja ka rõõmjas taewas.

3. Oh armo walgus walgusta, Mo süddant, et ei effi ma, Mind hoidko sinno sõnna! Kui ärralaskun ilma pealt, Siis tulle, Jeesus, wi mind tealt, Ja taewa linna kanna. So peal — Mo meel kindlast lodab, sind ka otob, tõttab sulle. Koidotäht, oh paista mulle!

Kristuse kannatamisest ja surmast.

11.

See temma on tedda, kes ühhestki pattust ei teadnud, meie eest patto ohwriks teinud, et meie pidime Summala õiguseks samma temma sees.

2. Kor. 5, 21.

Omnaal Wiil.

1. } Je = sus sur = ma är = ra = wõitja, Je = sus ja tood
} Minno kal = lis hin = ge hoidja, Ennast an = nan

el = lo mull', } Kes ja wallust wae = wa näinud,
} ommaks full', }

Sa mo eest ka sur = ma läi = nud, Duhhat = kor = da

tännan find, Jeesus, et sa aitad mind.

2. Sinna olled nähha sanud Naero, jälge, teotust, Siddumisi kannatanud, Hawo ja muud härwitust, Et mind waest sa wõiksid peasta, Patto kõiest taewa tõsta. Tuhhatkorda tännan find, Jeesus, et sa aitad mind.

3. Kül sa lastsid ennast peksta, Armutumaks waewata, Et sa wõiksid patto maksta, Sa mind teha wiggata, Sinna lastsid minno õnneks Ennast teha õnnetumaks. Tuhhatkorda tännan find, Jeesus, et sa aitad mind.

4. Hädda sisse ennast andsid, Kannatlikult kannatand, Hirmsa surma wallo kandsid, Minno wõlla leppitand. Et mind wõiksid lahti teha, Tahtsid sinna waewa nähha. Tuhhatkorda tännan find, Jeesus, et sa aitad mind.

5. Sinno allandus ja häbbi Du mo uhkust tasjunud, Sinno kurwa surma läbbi Saan ma surmas rõmused. Teotust sa kannatanud, Uuu sest ma ollen sanud. Tuhhatkorda tännan find, Jeesus, et sa aitad mind.

6. Nüüd so hädda meles kannan, Jeesus, kõigest süddamest, Sulle ifka tänno annan, Hawa, wallo, surma eest, Et sa mo eest wärrisenud. Tuhhatkorda waewa näinud, Sa ni kallist peastnud mind; Iggawest ma kidan find.

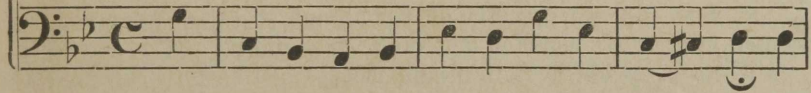
12.

Meie teif ekfifime kui lambad, ja meie waatjime
iggauks omma te peale, agga Jehowa on meie teifide
üllekohtut lastnud temma peale tulla. Jes. 53, 6.

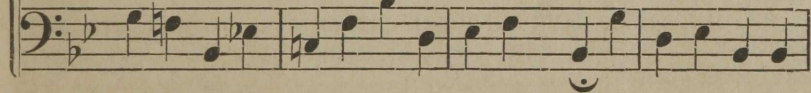
Ommal Wiil.

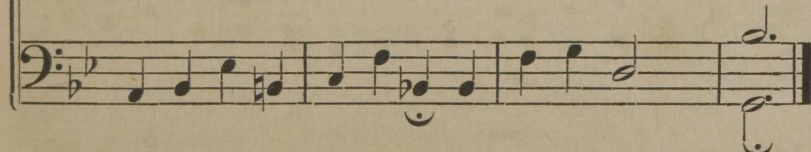
1. Mis ol=led jin=na, armas Je=sus! tei = nud, Et

sinna ol=led surma jis=se lai = nud? Mis on so jii, so

pat, so tö, so sön = nad Et ris = ti kan = nad?

2. Üks kibbowitsa kroon sull' pandi pähhä, Piitsaga lödi sinno
pühha kehha, Ka sappi, ädikat sul jua anti, Sind risti pandi.

3. Mis on sul Issand, süüd, mis olled eksi' nud? Sind minno rasked pattud nenda peksnud. Se pandi, Issand, mis ma teinud wõlga, Müüd sinno selga.

4. Se on kül imme, se mis lambad teinud, Du Summal nende hoidja kätte näinud, Mis orri teinud, Issand isši kannab, Keil' armo annab.

5. Sead polle jallust sadid minnuft leida, Ei wõind ma ommaft mäest hea tee peal käia, Se eest ma piddin kandma pörgo waewa; Sa annad taewa.

6. Oh kallist armo! mis ja meile nättisid, Et sinna meie tö eest hinge heittisid. Ma ollen römus ilmas, mis on kurri, Ja sul on murre.

7. Ei woi mo meel, oh Issand, mitte mõista, Kui sureks tulles sinno armo tõsta, Kuis ma wõin maksta kõik, mis sinnust tehtud, Ja waewa nähtud.

8. Weel siiski on, mis Issand, kidad sinna, Kui lihha himmud ärra-furman minna, Et nemmad uest mulle ei te wigga, Ei pörgo lüffa.

9. Ja et ei olle se kõik minno wäes, Sest se on üksi, Issand! sinno käes; Siis tulgo kurja himmo wasto abbi, So Waimo läbbi.

10. So armo tahhan minna meles kanda, Ja omma süddame full' üksi anda, Ei tahha minna muud kui jedda tehha, Mis ja wõid nähha.

11. Kõik tahhan minna sinnust wastowõtta, Ei risti waewaski find mahhajätta; Ei pea sinnust surm ja hädda sama Mind lahjutada.

12. Et kül, oh Jeesus! tulles halwaks panna, Mis sinno mele-heaks ma tahhan anda, Se wõtta siiski wasto armo läbbi, Et nään so abbi.

13. Kui minno hing siit ilmast ärratõttab, Ja sinno arm mind taewa siise wõttab, Siis Issand! tahhan minna wägga kõrgest Sind kita järgest.

13.

Omna selga andsin ma neile, kes peksid, ja ommad louad neile, kes mo karwad kisksid, ei ma pannud enne se filmi mitte warjule teotuste ja sülje eest. Jef. 50, 6.

Omna Wifil.

1. Oh Jeesus, sin = no wal = lo, so ras = ke kan = na =

tus, Se jādab mul=le el = = lo, Se on mo rō=mus=

tus; So reiad wermed, ha = wad, So fib=bo=mit=sa

froom, Mul õnnistuseks ja=wad, Siis, kui mul hädäda on.

2. So juhhu õelast lödi, Sa kõigewäggem! Sind hirmjast ärranaerti, Sa kõigeillusam! Kõik inglid kummardawad Sind jure auuga, Nüüd teised teotawad Sind kurja kombega.

3. So armsjad filmikejed Reid ärra sülliti, So kaimid pallekesed, Reid naeruks katteti, Sa olled kõigeausam, Nüüd olled auuto; Sa olled kõigefangem, Nüüd olled ramnuuto.

4. Mis ial sinna teggid, Et find ni waewati? Mis sinna kurja näggid, Se on mo patto sü. Dh heida armo peale, Ja ärra nuhtle ja, Dh jätta wihha jälle, Et sinno heldust nään.

5. Dh armas Lunnastaja! Sind tännan süddamest; Sa olled leppitaja, Mind peastfid surma käest. Dh! lasse mind so peale Kiuud lota kindlaste, Siis saan ma ello jälle, Kui surren finnule.

6. Kui ilma jättan mahha, Siis ärra jätta mind. Kui jääb köik rikkus tahha, Siis iggatsen ma find. Kui wöttab löhki minna Mo südda walluga, Siis kosjuta mind sinna Seal omma werrega.

7. Mind wötta römustada, Kui hing on kele peal, Mo öhkamifi kuulda, Kui kaub minno heal. Kui sinno peale lodan, Ning ussun kömwaste, Siis surmas ello otan, Ja surren öndfaste.

14.

Kui tal, mis wiafse ärratappa, ja kui lammas,
mis su finni peab omma niitjatte ees, nenda ei
olle ta mitte omma suud lahtiteinud. Jes. 53, 7.

Ommal Wiisil.

1. } Dh sü = ta Tal! oh Je = = sus! Sind ris = ti kül = ges
 } Suur ol = li sin = no kanna = tus, Eht find kül kur = jast

sur = ma = ti, } Köik pattud sin = na kand = fid Sind
põl = la = ti! }

en=nast peastjaks and = sid, Meil an = na ar = mo oh

Jesús! oh Je = = sus.

15.

Temma on meie ülleastmiste pärrast hawatud, ja
meie üllekohto pärrast ärrarõhnutud. Jes. 53, 5.

Wõitl: Müüd hingwad innimesed.

1. Oh wa = ta in = ni = me = ne So armas Je = su =

ke = ne, Se on siin ris = ti peal So au = u Issand

för = ges, Se te = o = ta = ti jär = gest, Poob

ma ja tae = wa wah = hel seal.

2. Kes on siis nenda efs'nud Ja hirmsaste sind peksnud? Mo helde Jესufe! Sa polle kurja teinud, Ei kurja tee peal käinud Sa polle mitte pattune.

3. Dh! minna teggin sedda, Mo pattud peksid tedda, Kes olli pattuta; Mo rasked efsitused, Mo hirmsad kõwverused Ja peale tullid otsata.

4. Mind pididi käsifist, jallust Mi seutama pörgus, Kui tehti sinnule. Need piitsad, köied, paelad, Need riipsud, wermed, hawad, Need pididid sama minnule.

5. Mull' appi sinna tullid, Ja omma selga pannid Mo sured patto süüd. Sind tehti tappatalleks, Se tulli mulle õnneks, So wallo kosjutab mind nüüd.

6. Sa mulle armo näitad, Käemehheks ennast heidad Mo sure wõlla eest; Sa naerofroni kandsid, Ja ennast surma andsid, Ei pannud wasto kannates.

7. Dh sinna helde Jესus! Kõl se on minno kohhus, Sind wägga tännada, Ja kõigest omma jõuust, Suust, süddamest ja nõuust So heldust üllesrätida.

8. Et mingisuggust agga Mul polle hinge tagga, Sull' jälle tasjuda: Ei pea, kunni ellan Ja siin mailmas ollen, So arm mo melest minnema.

9. Ma tahhan iggas paikas, Mi koddõ, kui ka wäljas Se peale mõelda; Kui suur on sinno heldus. Arm hallastus, ja truus, So kibbe surm mõib õppeta.

10. So risti tahhan kanda, Ja mitte mõimust anda Siin kurja lihale; Kõik head ma tahhan tehha, Se pärrast waewa nähha, Mis on so pühha tahtmine.

11. So kibbe surremine, So halle õhkamine, So filma pisjarad, So fange werre higgi, Kui saan ma surma liggi, Mull' taewa lahti teggewad.

16.

Wata, se on Jummala tal, kes mailma patto ärra kannab. Joan. 1, 29.

Ominal Wiisl.

1.) üks tal = le = fe = ne lep = pi = tas Ma = il = ma ef = fi =
Sa pu peal surres ka = u = tas Pat = tus = te kõmwe =

tu = = fed, (Sa käis ni hai = ge, wig = ga = ne, Sa
ru = = fed;

tap = pe = ti ni õe = las = te, Ep olnud rõ = mo i = al; Sai

naer'tud, ärra = te = o = tud, Ja fures häddas sur = ma = tud, Ning

kan = dis köik heal me = lel.

2. Se tal on minno armas wend Ja hinge Lunnastaja, Ja Issa tedda läkkitand Mo leppitajaks sama. Ja ütles: minne armas Poeg, Ja leppita neid ärra köik, Kes piddid pörgo sama. Käl need on wangis kängeste, Sa wöid neid peasta heldeste, Kui omma ello annad.

3. Heal mehel, Issa, tahhan ma, Poeg ütles, jedda tehha, Mis ial peale panned sa, Köik waewa tahhan nähha. Dh arm! oh immeline arm! Mind armastad, kes ollen pörm; Se armust meile tulli, Se lähheb armust surrema: Ja hauda maetaks ka, Kes Summala Poeg olli.

4. Ei wöi je ilmas ellades Mo melest ärraminna Sind pean armsaks süddames, Mind armastafid sinna. Mo süddamesje walgus jääb, Kui temma surses löhki lääb, Se on mull' ammo teada; So ommaks tahhan minna ka, Ni kaua kui sin ellan ma, Ja iggawestki jäda.

5. So heldust tahhan üffines, Siin ifka kulutada, Ja ni kui sudan igganes, Sull' ohwriks ennaft anda. Sind tahhan wägga tännada, Ja sinno nimme lauluga Mo ello aial kita. Mis head sa teggid minnule, Köik tahhan auuks sinnule, Kui kohhus mälletada.

6. Mul polle surma karta ka, Mull' elluks on so werri; Kui juhtun willetsusse ma, Siis on se minno warri; Kui peale tulleb kiusatus, Suur raske murre, kurwastus, Siis temmast armo otan; Et saaksin temmast kinnitud, Ja häddas, ristis römustud, Kui temma peale lodan.

7. Kui tulleb mulle rahhuga, Siit taewa rifi minna, Siis tahhaksin so werrega ka ehhitatud olla; Se olgo peakroniks mull' So Issa ees, et wõiksin sull' So mele pärralifeks Kui prudiks sulle töütud, Ja illufaste ehhitud Siis jada pärrandufeks.

Kristuse üllestõusmisest.

17.

Kui teie nüüd Kristusega ollete ülesärratud, siis otfige sedda, mis üllewel on, kus Kristus on istmas Summala parramal käel. Kol. 3, 1.

Wifil: Kõit tallis hinge õnnistus.

1. } Mo süd = da ol = le ül = le = wel Õ on jo mö = da
 } Mo waimul ol = go wal = mis meel Pääw on jo selgeks

läi = nud, } Sa om = ma Õnnis = teg = gi = at Nüüd
 tõus = nud, }

ku=led hauast tul=lewad, Ja wõt=ta ted=da was = to.

2. Nut ello wõtta allata Ja patto hauast tõuse, So usfo jooksmist lõppeta, Ja wata taewa pole, Ja otfi, mis on üllemel, Kus Jeesus on, ja ella teal kui ristiinnimene.

3. Siis unnusta, mis mahha jääb, Mis üllemel on otfi; Seal usfo film so Jeesust näab, Se peale julgest loda: Mailma wõid ja römuga Siis jalge alla tallata, Ja taewast tagganõuda.

4. On raske murre kaela peal, Kõl Jeesus enne aitnud, Siis laulgo röömsast sinno heal, Et temma liggi tulnud, Jä sinna isfi murreta, Lasf' tedda murred piddada, Sest temma tõusnud ülles.

5. Sa pead nende naestega, Kes läksid Jeesust wõidma, Ja hana jure minnema, Ja tedda tagganõudma, Kõl sinna siis nääd öiete, Et temma tõusnud tõeste Ja tulnud hauast wälja.

6. Nüüd wõimust saatnud kangeste Meil' lõukoer Jüda soust, Kui tappeti kui talleke, Ja satis meile õigust, Sai waenlastega wõidelnud, Meid jalge alla tallanud, Tõi rahho, ello jälle.

7. Mo südda, olle üllemel, Ja panne patto wasto, Et wõimus jänud Jeesusel', Ja jälgi möda astu; Nut ello wõtta ellada, Ja patto himmo surreta; Kõl temma jõudo annab.

18.

Meie usume selle jesse, kes meie Zanda Jeseuse
on illes ärratanud furnuist, kes meie illeasstmiste
pärrast on ärraantud, ja meie õigeksamise pärrast
illesärratud. Rom. 4, 24. 25.

Ommal Wiil.

1. Oh! tõstkem omma hea = le Ja laulgem rõõmsas =
tul = leb murre pea = le Meil rõ = mus sõn = nu =

te, | Seal Jeesus hin = gas = ka, Kus sa = me magga =
me! |

ma, Kui hin = ge hei = da = me, Ja ilmast lah = ku = me.

2. Kui tedda risti podi, Sai rõmo maenlastel'. Et ta kül
handa todi, Ja tõusis jälle sealt, Ja mõitis ärra ka Siis sure
wäega, Kõik pörgo wärrawad Ja surma mõimused.

3. Sest röömsaks läab mo südda, Kui sedda mäalletan, Ei karda minna hädda, Kui Kristust armastan. Mis temmast sadeti, Se mulle kingiti; Mis olli temmalgi, Se saab nüüd minnule.

4. Ei ma mailma himmust Nüüd holi middagi, Ei minna temma rõmust Ei püa ühtegi; Ta warra, rikkus ka, Ei mind siin rõmusta Ilm huffandõistetud, Ja ärravõidetud.

5. Ta läinud ülles taewa, Ma lähhen järrele, Ei karda risti waewa Siin ilmas ühtegi. Ta helde kaitimine Mind hoiab warjule, Mind häddas kinnitab, Ja wigga lõppetab.

6. Ta sadab jelle tele, Mis taewa juhhatab, Sealt kulen armo sõnna. Mis nenda õppetab; Kes ilmas murretsõb, Se taewas rõmo näab, Kes siin läab surrema, Saab taewas ellama.

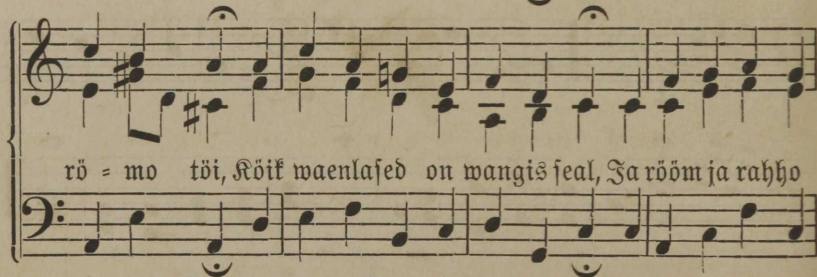
19.

Ugga tänno olgo Summalale kes meile wõimust annab
meie Isfanda Jესuse Kristuse läbbi. 1. Kor. 15, 57.

Ümmal Wifil.

1. Se pääw nüüd mei-le kät-te sai, Mis mei-le su-re

rö = mo töi, Kõik waenlased on wangis seal, Ja rõõm ja rahho

il = ma peal. Hal-le = lu = ja.

2. Kõik Issand ärravõitnud nüüd: Ni kurratit kui patto süüd,
Ja pörgo, hädda, waewa ka, Kui tänna ülestõusis ta. Halleluja.

3. Waat, Simson meie wõitleja, Loukoera lööb ta mahha ka,
Ja murrab pörgo wärrawad, Ja wangi panneb sadanat. Halleluja.

4. Kui Jonas kallas, merre wees, Ni kaua Kristus hana sees,
Kolm päwa jõudis piddada Surm tedda seal; siis tõusis ta. Halleluja.

5. Surm saki jättis järrele, Sest ello wõitis wapraste: Nüüd
temma wõimus otja sai, Ja Kristus meile ello tõi. Halleluja.

6. Egiptusest nüüd lähheme, Ja Warao alt peaseme, Ja söme
pasatalle ka, Mis same leima, winaga. Halleluja.

7. Ja hapnemata leiba ka Nüüd söme pühha rahwaga, Kõik
happotaigen kaddugo, Ja rahwas puhtast ellago. Halleluja.

8. Ka surma ingel möda lääh, Kui agga Jesu werd ta nääh;
Ja keddagi ei mahha lö, Kes Jesu warjul seisabgi. Halleluja.

9. Pääw, ma ja teised lomad ka, Mis kurwastasid hirmuga,
Need römustawad tänna nüüd Et Kristus wõitnud kurratit. Halleluja.

10. Sest römustame meie ka, Ja laulame Halleluja Nüüd sulle,
Issand süddamest, Et ülestõusid meie eest. Halleluja.

Kristuse taewaminnefest.

20.

Tõmba meid, siis jookseme meie sinno järrele.
Üllem laul. 1, 4.

Wiisil: Oh armo juur, mo pat on fuur.

1. Oh Je = su = ke! So jär = re = le Meid tõmba, ih = hal =

da = des, Siis tul = le = me Ka fin = nu = le, Kus

ol = led rö = mus = ta = des.

2. Oh Jeesuke! So järrele Meid tõmba, ja wõid teha, Et polle teal Meil tarmis weel Ni mitto waewa nähha.

3. Oh Jeesuke! So järrele Meid tõmba, et head teme, Meid finnuta Pat pettab ka, Et kurja iggatsjeme.

4. Oh Jeesuke! So järrele Meid tõmba, sada taewa, Siis peasjeme, Ei tunnegi Deps meie ennam waewa.

5. Oh Jeesuke! So järrele Meid tõmba wäggewaste, Meid pühhaks te, Et ellame Kui õndjad iggaweste.

Pühhast Waimust.

21.

Ja ma tahhan omma Waimo teie sisse anda, et teie sate ellama.

Ejef. 37, 14.

Wisi! Müüd paistab meile tauniste.

1.) Oh pühha Waim! meil tul = le ja Müüd südda = mesje
So pais = tus paistko wäg = ge = wast, Meid teh = ko targaks

el = la = ma, Oh tul = le, wal = gus = ta = ja!
 nob = be = dast, Oh õi = ge rõ = mus = ta = ja!

Ku = i ja Ken = da Mei = le tul = led, palwid ku = led,

Siis saab mei = le Ma peal tae = wa el = lo jäl = le.

2. Sa kingid tarkust waggale, Ja awwad nende mõistuse, Kes sind siin armastawad. Oh! anna selget õppetust, Ja õiget tõe tunnistust, Neil, kes sind kummardawad. Tõtta! Wõtta! Mis on mulle, olgo sulle ommaks anniks, Meel ja mõtte sinno auuks.

3. Sa kõigeparrem abbimees, Kui on siin meie süddames So kallis pühha sõnna, Siis just ei ükski lahuta, Se on meil' tarwis lõpmata, So tarkust meile anna. Tulle Mulle Süddamesse ja mind pesse pattust puhtaks, Siis saab Kristus mulle tutwaks.

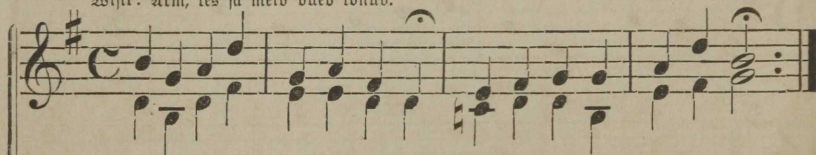
4. Oh! õppeta mind heldeste Ra armo näitma wennale, Sa armo tullufene! Rõõd wihha, waeno lõppeta, Siis wõime armus ellada, Sa olled rahuline; Et sa Jffa Wõitfid jada meile teada; kõiges waewas Dn meil rõmo, rahho taewas.

4. Meid omma wäega finnita, Ja anna pühhaft ellada, Kõik pattud seisko tahha. Oh õppeta meid kasfinust, Kõik kurja lihha himmustus Meist hopis jägo mahha. Aita, Sada meie meled õige tele taewa ülles; Sinna jäme sinno sülle.

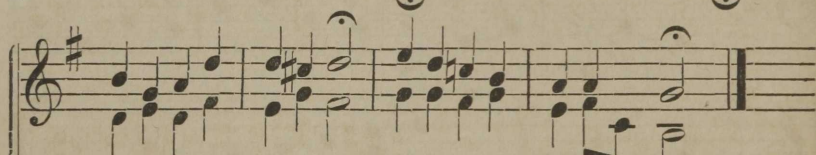
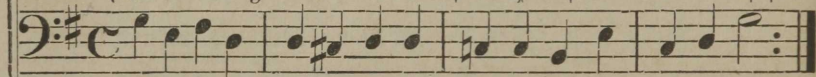
22.

Ja ükski ei woi Jesust Jesandaks nimmetada, kui agga pühha Waimo läbbi. 1 Kor. 12, 3.

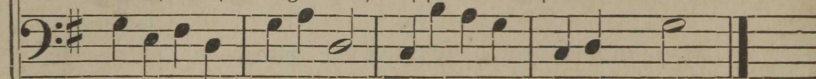
Wõrsil: Arm, kes ja meid olled lonud.

1. | Oh ja el-lo Waim, meil tulle, Wäggew Summal ig-ga-west, |
| Omma wäega meile ol-le Peastjaks surma wõi-mu-sest |

Tulleb finnuft walgustus, Lõppeb är-ra pimme-dus.

2. Anna meile süddamesse Targal kombel ellada, Kinnita meid wäggewaste Sinno tahtmist teggema Kes find tunneb õiete, Sedda hõiad heldeste.

3. Õppeta meid ekkituses Digid jälgi otstima, Lasse meid, kes rummaluses, Lõe tee peal kõndida. Anna, et saaks parrandud, Mis on enne ekkitud.

4. Tunnista meil isse sedda, Meid so lapsed ollewad, Tuh-hata, kui juhtub hädda, Issa peale watama. Kui nõu pudub kõigile, Siis hea nõu on temmale.

5. Kui usk tahhab nõdraks jada, Pea sedda ülleweel; Siis ei wõi ka wõimust sada Wanna kurri waenlane. Kõl ma ollen julge teal Sinno pühha sõnna peal.

6. Saab siit ilmast ärrajõuda, Tulleb wiimne tunnife, Siis mo hinge wõtta nõuda Omma riki heldeste, Seal on hinge rõmustus, Kõigekallim parrandus.

Tänno ja kituse laulud.

23.

Au olgo Summalale kõrges, ja ma peal rahho,
innimestest hea meel. Lut. 2, 14.

Ominal Wiisl.

1.) Au, ki = tus ol = go ig = ga = west Kol = mai-no Summa=
Et tem = ma ju-rest hel = du = fest Meid awwi = ta = nud

la = le, } Meist me = le = hea on Summa-lal', Suur
jäl = le. }

rah-ho põlw on tae-wa al, Kõik waen on ot = sa sa = nud.

2. Sind, Issa, meie kildame Ja pallume jult abbi, Kes pead ülles targaste Kõit omma sõnna läbbi; So wäggi se on ofjata, Mis tahhad, peab sündima, Sa olled kaunis Issand.

3. Dh Jesus Ünnisteggia, Kes Issast tullid taewast, Meid tahtsid sinna leppita Ja peasta ärra waewast. Ma pallun kõigest süddamest Sind, kallist wagga tallekest, Dh! anna meile armo.

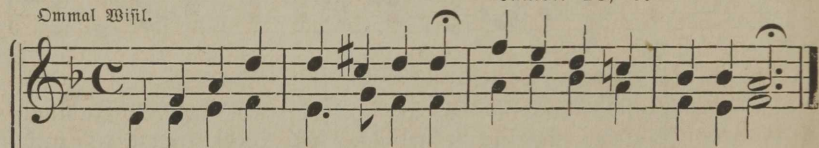
4. Dh pühha Waim! ja abbimees, Sa römustaja taewast, Meid hoia kurja waimo eest, Et Jesus peastis waewast Meid omma falli surmaga, Sepärrast seisab lõpmata Se peal ka meie lotus.

24.

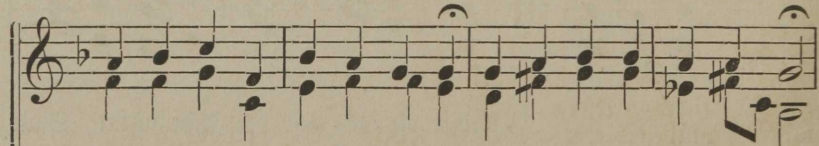
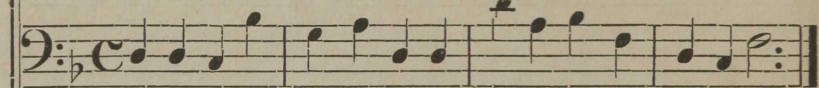
Ma tahhan Jehowale laulda, et ta mulle head teeb.

Paulor. 13, 6.

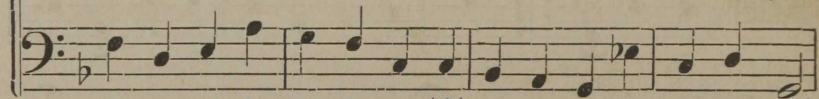
Ommal Wiil.

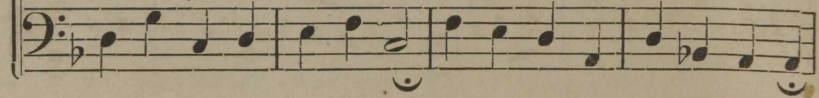
1. } Eks mo kohhus tän = no tehha Jumma = la = le il = ma peal? }
} Sest ma saan kül kõigest nähha, Kui ni hel = de temma meel. }

Pol = le muud kui ar = mas südda, Mis on temma wai = mo sees,

Et neid hoi = ab kanna = tes, Kes siin au = u = sta = wad tedda.

Aeg köif as = jad lõp = pe = tab, Summal ik = fa ar = mas = tab.

2. Ni kui kotkas poiad kattab Dmma kahhe tiwaga, Nenda ka mind Summal kattab Kõikipiddi armuga; Kui sain emma ihus lodud, Iho, hinge andis mull', Ja ka pärrast toidust kül Dn mo kätte rohkest todud. Aeg köif asjad lõppetab, Summal ifka armastab.

3. Ei ta Boeg ni kallis olle: Mo eest annab tedda ta, Et ta piddi pörgo tulle Kustutama werrega. Dh need armo süggawused! Kuida wõib mo nõdder meel, Eht ta ussin kül on teal, Mõista köif neid armastusi? Aeg köif asjad lõppetab, Summal ifka armastab.

4. Dmma Waimo õigeks saatjaks Temma annab sõnna sees, Et ta mulle juhatajaks Olleks, kui on hädda käes; Et ta minno süddant täidab Pühha kalli ussuga, Mis teeb surma kadduma, Ja ka pörgo kinni köidab. Aeg köif asjad lõppetab, Summal ifka armastab.

5. Minno hingel' on ta nõudnud, Kõif head tehha järgeste; Ihhule ka appi jõudnud, Kui sel olli kitsas kä; Kui mul jõudo polle olnud, Ja ma seisin abbita, Siis on omma rammuga Jesus mulle appi tulnud. Aeg köif asjad lõppetab, Jesus ifka armastab.

6. Et nüüd Jesu armastusest, Polle otsa nähhagi, Gest ma pallun allanduses, Issa, kui so lapsuke: Te, et wõin sind auustada Kõiges ommas ellus tõest, Dõd ja päwad kõigest wäest, Kunni saan sind auustada Ja sind kita süddamest Teises ilmas iggawest.

25.

Maitske ja wadage et Jehowa hea on, wägga önnis on mees, kes ta jure kippub. Laulor. 34, 9.

Wõitl: Nüüd Summalale auustust.

1. Ma laulan suust ja süd = da = mest, Dh Issand, min = no

rõõm! Ja lauldes rāgin kōi-geſt feſt, Mis ſinnuſt tea-da on.

2. Sa olled ello hallikas, Mis iggaweste keeb, Kuſt owab rohke õnniſtus, Mis hinged terweks teeb.

3. Kõik ſinnuſt on, mis ilma peal Mind ial rõmuſtab, Ja ſe, et iſje ligun weel, So armo kulutab.

4. Sa kattetks taewa lautad Mo ūlle armuga, Ja põldo mulle õnniſtad Aſt' aastalt wiſjaga.

5. Mind külmal talwel ſoendad, Ja hoiad kahjo eeſt, Mind ſuiſel ajal rõmuſtab, Kõik toidufi ſaan ſo kääſt.

6. Ma ellan aastaf aastani Sa ifka mulle jääd, Mind hoiad ello oſjani, Kõik minno waewa nääd.

7. Sa nuhtled kül meid pattuſid, Ei ſiiski wiſhaga, Ja pärraſt heidad meie ſüüd Weel merre pohja ka.

8. Sa kuled minno õhkanifit Ja minno palwekeſt; Sa lõpetad mo kaebamifit, Mind peaſtad kurbduſeſt.

9. Sa loed filma piſſaraid, Ja kuled nutto healt, Ja pühhid ärra ſeddamaid Kõik wet mo palle pealt.

10. Mo jure tulleid waewa ſees, Mind täidad rõmuga, Ja ſadad wiimſelt taewasſe, Sind kiitma lõpmata.

11. Seſt ſüdda, hüppa, rõmuſta! Sind Jummal armafstab, Kõik omma waewa unuſta, Sind temma lunnafstab.

12. So warra ja ſo pärrandus, So kilp, ſo walguſ ka on Jummal, ſinno õnniſtus, So helde peaſtia!

13. Mis murreſed ja enneſes Nüüd ööd ja päwa weel? Kõik murre, mis ſo ſüddames, Se olgo Iſſa peal!

14. Ei ekfi temma walliſtus Mailmas ialgi, Kõik temma tõ on õnniſtus, Saab head oſſagi!

15. Et fida nüüd ta walliſtuſt Ja ärra nurriſe, Siis ſaad ja rahho ilma peal Ja taewas õnniſtuſt.

26.

Sagauks, kel õhk on, se kiitko Jehowat. Halleluja.
Paulor. 150, 6.

Ommal Wiisl.

1. } Dh an = na tuh = hat keelt ja mul = le, Ja
Siis tuhhat lau = lo an = nan sul = le, Mo

tuh = hat = kord = seks te mo su! } Kui et ma ki = tes
Jssand, ja ei te = gi muud, }

ku = lu = tan, Mis kal = list ar = mo so kääst saan.

2. Dh et mo heal ka sinna kostaks, Kus päike paistab taewa sees! Dh et mo werri ifka wolaks! Ni kaua kui hing ihho sees, Wiiks kitust wiimne werre till, Tooks tänno igga filmapilk.

3. Misk olled wait, mo waimo wäggi? Dh ella ja nüüd ella = walt! Se olgo tänna sinno teggo, Et kidad kallist Jummalat; Nüüd olgo walmis waim ja meel, Et kidaiks tedda minno keel.

4. Dh murro, metsa rohkufesed Ja lilled lauldes lifuge, Dh pude ladwad, haljad lehked Kõik kokko kites kohhage, Ja moga kõik ka kermeste Jehowat kiitke kennaste!

5. Nüüd sulle, sinna Issa taewas, Toon minna tänno südamest, Et ihho hinge siin mailmas Sa olled kaitnud kindlaste, Kõik mis mul tarwis, toimetand, Ja mis mul waia walmistand.

6. Ka kitus olgo, Jeesus, sulle, Et sinna sure armuga Ka appi tulnud taewast mulle. Sa waewa, werre, surmaga Mind peastfid kurjast kurratist: So omma ollen iggawest!

7. Ka au ja kitus olgo sulle, Dh walgustaja pühha Waim, Se eest et andsid teada mulle, Et minna ollen taewa taim. Nut waimo, ello wägge ka, Dh armust andsid jedda ja!

8. Sest tahhan sinno armust laulda, Mi kaua kui weel ligub feel, Ja tänno ohwrid sulle tua, Runni mo südda tuksub weel! Kui fangeks lähheb minno feel, Siis kidan õhhates sind weel.

9. Mo kitust, Summal, wasto wõtta, Ehk ta kül wäeti, nõdder on, Kui minna jaan siit taewa tõtta, Ja seal so pühha hulka saan, Siis laulan ingli wäega Sul tuhhat kord: Halleluja!

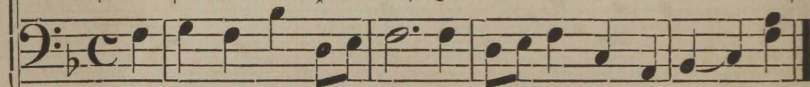
27.

Tännage tedda, kiitke temma ninme, sest Jehowa on hea, temma helbus kestab iggaweste, ja temma tõsfidus põlwest põlweni. Paulor. 100, 4. 5.

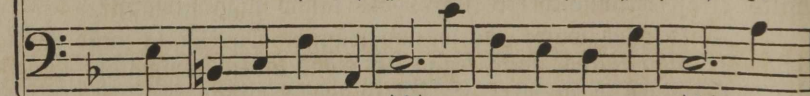
Ommal Wiisl.

1. } Dh! wõtkem Summa = lat Suust, süd=da=mest nüüd fi = ta,
 } Kes su = ri as = jo teeb, Ja tem=ma = le auu näi = ta,

Kes em = ma ih = hust jo Meil' teinud pal = jo head, Ja

praego hoid = wad weel Meid tem = ma ar = mo käed.

2. Se armas Jummal nüüd Ka wõtko murred kanda, Meil' rööm =
said süddamid Ja kallist rahho anda. Ja piddago meid ka Siin
ülles armfaste, Ja wõtko häddas teal Meid peasta heldeste.

3. Au olgo Issjale, Mo sure Jummalale, Ja temma Poiale,
Mo auu kunningale, Ja pühhal' Waimul' ka, Kolmainul' algusest,
Kes olli, nüüdki on, Ja jääb ka iggawest.

28.

Mo hing! kida Jehowat, ja keif, mis minno
sees, temma pühha nimme. Mo hing! kida
Jehowat, ja ärra unnušta mitte temma heategge =
misi ärra. Laulor. 103, 12.

Dmmal Wifil.

1. } Wõtta nüüd Iss = sandat, wägge = wat kan = nin = gat ki =
Dh! minno hin = ge = ke, är = ra nüüd ae = ga teps wi =

ta, } Dh min = no meel, A = ia kül lau = lu = sid peal'!
da, }

A musical score for two staves, treble and bass clef, with a key signature of one sharp (F#) and a common time signature (C). The melody is written in a simple, folk-like style. The lyrics are: "Auu Jumma la le ka näi ta." The score ends with a double bar line.

2. Kida nüüd Issandat, kes on kõik targaste seadnud, Kes sure hõlega wäggewast ikka sind saatnud, Sind hoiab ka, Nenda kui himmustad ja. Eks olle jedda ja tunnud? Eks olle jedda ja tunnud?

3. Kida nüüd Issandat, kes sind on kauniste lonud, Kes sulle terwist on annud, sind armuga jootnud: Kui hädda küll Olli, siis Jummal on sull' Abbi ka rohkeste tonud, Abbi ka rohkeste tonud.

4. Kida nüüd Issandat, kes sulle siggidust annud, Kes selgest armust sind Jummalalapseks on pannud: Mõttele peal', Kes kõigewäggewam teal, Kes kui so isja sind kannud, Kes kui so isja sind kannud.

5. Kida nüüd Issandat, kida, hing, Jummalal nimme! Mis ial ligub, se kiitko, sest temma teeb immet! So walsgus ta, Sedd' ärra unnusta ja, Sest ütle kites nüüd Amen, Sest ütle kites nüüd Amen.

Jummal armust mailma wallitsemises ja lotusest temma peale.

29.

Ärge nüüd heitke mitte ärra omma julgust, mis
järe palga saab. Ebr. 10, 35.

Ümmal Wiisl.

1. Kes Jummalat ni las = jeb teh = ha, kui temma
Ei Jummal temmast är = ra = läh = he, Et temmal

tun = neb ül = le = welt, Siis sin = na us = ko
kül on häd = da teal;

tun = nis = tad, Kui häd = das us = sud Jum = ma = lat.

2. Mis sul jüst jurest murrest abbi? Mis kasso annab kurwastus? Sa lääd kül wannaks murre läbbi, Ei löppe sinno willetsus; Kui sinna liast murretsed, Siis ennam waewa kaswatad.

3. Kõik olgu ni, kui Jummal tahhab, Kes kõige asja teggia; Kui temma sinno osja jaggab, Ni pead rahhul ollema. Kõl Jummal teab selgeste, Mis tulleb tarmis kõigile.

4. Se Jummal, kes meid kurwastanud, Võib pea jälle rõmusta; Kui murre tund on möda läinud, Siis tulleb temma abbiga; Kus siis so meel ei mõtlegi, Seal tulleb abbi sinnule.

5. Siis võtta wiimselt se hea nõu: Te tööd ja pallu Jummalat, Ka anna lauldes temmal' auu, Kui sinna kurja kannatad. Kes Jummalast ei taggane, Ei Jummal jedda unnusta.

30.

Wereta Jehowa peale ommad teed ja loda temma peale; küll ta toimetab keid hästi. Paulor. 37, 5.

Wipil: Ma tahhan jätta mahha.

1. } Mis waewab sin = no süddant, Mis i = al nõu = ad fa, }
} Sell', kes on mei = e Is = sand, Kõik holeks an = na ja, }

Kes pil = wid, taewast, tu = li, Kõik hās = ti wal = lit =

feb; Kõl ig = gal a = ial tun = ned, Et so eest mur-ret = feb.

2. Sa pead Jssä uskma, Siis käsfi hästi käib, Ja temma peale vaatma, So tö siis korda läab. Ei aita liad murred, Ei maksa kurbduski, Sest Jummal tahhab palwid, Siis aitab heldeste.

3. Sa, armas Jssä, tead, Mis kahjuks tulleb meil', Sa lastele köif sead, Mis hea ja tarwis neil'; Mis sinna ettemöttad, Köif teed ja wäggewast, So mele pärrast töttad Köif tehha usfinast.

4. Köif möid sa, Jssand, tehha, Sest ful on rohke nõu; So tö on hästi nähha, So wiis on selge au. Kes judab wastopanna, Kui omma lastele Köif abbi tahhad anda, Siin häddas rohkeste?

5. Ehk wötwad wastopanna Kül hopis kurratid, Ei Jummal fiiski anna Neil' wöimust ühtegi; Mis temma wöttab ette, Se peab sündima, Mis tahhab temma mötte, Peab korda minnema.

6. Mo hing, nüüd loda röömsast, Ja ota julgeste, Kül Jummal sinno häddast Sind peastab heldeste, Kui wöttad kannatada, Siis tulleb abbi full', Ja pead jälle sama Siin waewas römo kül.

7. Oh! jätta murred mahha, Mis süddant waewawad, Ja wötwad wallo tehha, Et wägga kurwaks saad. So kohhus polle seada, Reid asjo ilma peal. Kül Jummalal' on teada, Mis kasuks telleb teal.

31.

Sehowa on mo karjane, ei mul polle ühtegi waja. Laulor. 23, 1.

Wiit: Nüüd hingwad innimesed.

1. Ni sünd = ko minno as = si, Ni käi = go min = no

käs = si, Kui Jummal is = si teeb: Kui tem = ma murred

kan = nab, Ja is = si nõuu mull' an = nab, Kül

siis kõib häs = ti kor = da lääb.

2. Ei minno tö siin kõlba, Kõik minno waew on ilma, Ei maffa minno nõu; Mi olgo kui ta tahhab, Kui temma osfa jaggab, Sest olgo temmal' üfsi an.

3. Mis põlwe Jummal annab, Mis temma peale panneb, Se on hea minuule; Ei pudu minus' wigga, Kui agga sünnib ikka, Mis armsa Issa tahtmine.

4. Ma temma peale lodan, Ja tedda meles pean, Kes hoiab furja eest; Kui agga teddan kardan, Ja sõnna möda ellan, Siis polle hädda ellades.

5. Ta wõtko surest armust Mind peasta kõigest pattust, Reid süüks ei arwata; Ei temma kohhut mõista Mo patto peale pea, Waid tahhab moga kannata.

6. Kui maggama ma lähhen Ja jälle ülestõusen. Kus ollen ialgi, Kül häddas, willestuses, Kül waestuses ja tõrwes, Saab temmast rõmo hingele.

7. Kõik temma holeks jätan, Kas surren ma wõi ellan, Kui käsib ialgi; Mil aial arwab temma, Kas home ellik tänna, Ja mõistab aega üfsine.

8. Siis olle, südda rahhul; Mis ial juhtub sinnul, Siis ärra muretse; Sest sinno Issa taewas Teab nõuu kül kõiges waewas, Suur nõu on temmal tõeste.

Jummal armõ nõuust mailma lun- nastamises Jesuse Kristuse läbbi.

32.

Armaštagem tedda, sest ta on meid enne armaš-
tanud.

1. Joan. 4, 19.

Ommal Wiisl.

1. } Arm! kes sa mind ol = led lonud Dm = ma nä = o
} Arm! kes pat-to wasto tonud Dnis = tuft mo

jär = re = le; } Arm sind är = ra = wal = litfen, Et so pärralt
hin = ge = le; }

if = ka jään.

2. Arm! kes sa mind wallitfenud, Enne kui sain lodud weel;
Arm! kes inimeseks sanud, Rdiis meie wiisi peal: Arm! sind ärra-
wallitfen, Et so pärralt ifka jään.

3. Arm' kes ja siin kannatafid Mo eest surma huffatust; Arm, ja nenda walmistafid Mulle römo, õnnistust: Arm! sind ärrawal-litsen, Et so pärralt ikka jään.

4. Arm! kes on Waim, ello, wäggi, Walgus tödde, sõnna, te; Arm! kes enmast orjaks teggi, Et mind aitaks truiuste: Arm! sind ärrawallitsen, Et so pärralt ikka jään.

5. Arm! kes omma ikke alla Pannud mele ihhuga; Arm! kes ja kõik melewalda Wõtnud minno süddamest: Arm! sind ärrawal-litsen, Et so pärralt ikka jään.

6. Arm! kes palludes käed tõstab Mo eest ja mind armastab; Arm! kes aujast mo eest kostab, Werrega mind lunnastab: Arm! sind ärrawallitsen, Et so pärralt ikka jään.

7. Arm! kes wõttab minno kehha Ärratada huaa jeeft: Arm! kes annab mulle nähha Auu ja römo iggawest: Arm! sind ärra-wallitsen, Et so pärralt ikka jään.

33.

Kindel römustaminne peaks ollema meil, kes meie ruttame ettepanud lotust kätte sama, mis meil on otsego hinge ankur, mis kindel ja kõwwa on.

Ebr. 6, 18. 19.

Wiil: Kes Jummalat ni lasseb tehha.

1. Müüd ol-len min-na põh-ja leid-nud, Mis min-no
Mo Se-su ha-wus, kes on heit-nud Mo pea-le

an-krut fin-ni = tab, } Se põh-hi if-ka
ar-mo, mis mull' saab. }

findlaks jääb, Kui ma ja taewas huf = ka lääb.

2. Ja hallastus on usfo põhhi, Mis ei wõi ärramõelda; Need armo käed on ifka lahti, Mis pattujele pakkub ta; Se halle südda järgest keeb, Kas tulled, tullemata jääb.

3. Ei meie pea hufka fama; Meid Summal tahhab aidata. Seks tuli Poeg meid lunnastama, Läks taewa, mei' eest pallub ta. Ja hüab mind nüüd allati, Et lahti teeksin süddame.

4. Oh põhjato arm, mis kõik pattud Du Jesu surmas nelanud! Sa patto hawad kinni seud, Sa huffamõistmist kelanud; Et Jesu werri löpmata Nüüd hüab: Issa hallasta!

5. Ma tahhan uskus se peal' lota, Se werre fiske waiuda, Sult patto waewas abbi ota, So süddamesse wadata; Sealt ühte järge leian ma Suurt hallastust, mis otsata.

6. Kui muud kõik mo käest risutakse, Mis ihho, hinge jahhutab; Kui kõik rөөm ärramõetakse, Kui selge hädda wahhutab, Kui abbi jääb weel kaugele: Siis hallastus jääb allati.

7. Se põhja peale nüüd jään minna, Ja kunni ellan ilma peal. Ma arwan, teen ja mõtlen sinna, Üks lige kunni ligub teal; Kõl iggawest fiis laulan ma: Se hallastus on põhjata.

34.

Se on Jehowa kedda meie olleme ootnud, olgem wägga rөөmsjad ja rөөmustagem temma ärrapeastmisse pärrast. Jes. 25, 9.

Ommal Wiisl.

1. | Nüüd ris = ti = rahwas lau = la = ge, ja ol = ge wägga
| Ja rö = mu = ga kõik tän = na = ge, Ja kiitma ol = ge

rõõm = sad } Mis Summal mei = le teinud head, Ja
 map = rad, }

temma su = re ar = mo tööd, Mis tem = ma kal = list

faat = nud.

2. Ma olin kurratite käes Ja läfjin surmas hukka, Pat ööd ja pävad minno sees, Mull' teggi rasket waewa; Mo hädda kaswas otsata, Mo ello olli kõlbmata, Sest pat mind olli riffund.

3. Ei olnud minno teggudest Üks ainus mitte wagga, Mo meel ei holind õigusest, Ma nõudsin kurja tagga; Se hädda pärrast tahtsin ma So kaksipiddi mõelda, Mind kisti põrgo handa.

4. Siis watas Summal halledast Mo kangel hädda, waewa, Mind tahtis sata wäggewast Sest põrgo waewast taewa; Siis olli nähha Issa meel Ei olnud kuulda nalja seal; Üks hea nõu olli temmal.

5. Ja Issa ütles: nüüd on aeg, Ma pean armo heitma, Oh! minne minno armas Poeg, Nüüd waestel' abbi näitma, Reid patto häddast awwita, Ja surma wõimust surreta, Ja sada neile ello.

6. Poeg tulli Issa rüppe seeft Mo jure mahha taewast, Sai mulle wennaks iggawest, Mind aitas kõigest waewast; Ehk olli falla temma au, Ei olnud siiski tühhi nõu, La tahtis pörgo wõita.

Jummala armoandidest.

35.

Soia omma jalgo, kui ja Jummala kotta lähhed,
ja tulle liggi kuulma.

Rogg. 4, 17.

Ommal Wifil.

1. } Ar = mas Je = sus aw = wi = ta, Sin = no sön = na
Meelt ja möt = tid walmis = ta, Pal = wed armust

häs = ti kuul = da, } Sinno Waim meid walmista = go,
wasto = wõt = ta.

Ma pealt tae = wa juh = ha = ta = go.

2. Meil on selge rummalus, Kui so pühha Waim ei öppe, Süddames on pimmedus, Ei se ennesest fiin lõppe. Meie kuhugi ei kõlba, Kui sa isfi meid ei sada.

3. Oh! sa walguš walgušest, Kes meil' Isiast taewast antud, Te, ma pallun süddamest, Südda, su ja kõrwad lahti, Palwed, laulud, Jesuš! sinna Lasse hästi korda minna.

36.

Wägga önsad on need, kes sinno koias ellawad,
need wõtwad sind allati kita. Laulor. 84, 5.

1. } Summal ol = go tän = na = tud, Kõif on hās = ti
Palwed, laulud, õp = pe = tus; Summal on kõif

for = da läi = nud, } Wõtkem jed = da me = le pan = na,
hās = ti tei = nud. }

Se eest temmal' au = u an = da.

2. Lääki koio rahhuga, Summal on meid önnistanud. Ellagem
fiis nenda ka, Kuida temma öppetanud. Pühha Waim meid juh-
hatago, Ja meid ennam walmistago.

3. Läh'me ellik tulleme, Du ja rahho meile olgo; Audko jätko
leiwale, Summal kõigis appi tulgo, Mitko öndsast ärrasurra, Ja
meid wiimfelt taewa tulla.

37.

Wata, ma tullen noppedaste: pea finni, mis sul
on, et ükski ei sa so kroni wötta. Slm. 3, 11.

1. } Dh jät = ta mind so ommaks, Iru Ön-nis = teg = gi
Et üh = te = gi mind põ-raks So sönnast, hoi = a

a! } Ka sel = ges öp = pe tu = ses Mind
fa! }

fait = se kind-las = te, Siis fiin ja ka seal tae = was Sind

tännan röömsas = te.

38.

Agga et teie nüüd lapsed ollete, on Summal
omma Poia Waimo teie süddamesse läkkitanud, se
kõsfindab: Abba, Jäsa. Kal. 4, 6.

Ommal Wiitl.

1. Oh Jeesus Kristus! tul = le sa, Ja Waimo mei = le

lää = fi = ta, Kes meid wõiks ai = ta ar = mu = ga Ja

tö = e te = le juh = ha = ta.

2. Te lahti juud sind tännada Ja meie süddant walmista ;
Meil' õiget usko anna ka, So nimme tundma õppeta.

3. Siis laulame kui inglid ka: Oh pühha! pühha! olled ja,
Ja pallest pallesse seal ka Sind näme öndja römuga.

4. Au armsa taewa Issale, Au temma aino Poiale, Au pühhal'
Waimul' iggawest, Ja tänno andkem kõigest wäest.

39.

Summal olgo meie armolinne ja õnnistago meid,
ja lasko omma palle paista meie peale, et ma peal
siino wiisi tunnukse, keige pagganatte seas so õnnis-
tuft. Laulor. 67, 1. 2.

Summal Wiisl.

1. } Oh Summal tul = le ar = mu = ga, Ja om = ma õn = ne
Meid tae = wa po = le juh = ha = ta, Et mõista = me so

an = na ; } Et sin = no tööd siin tun = ne = me Ja
fõn = na ; }

wõi = me wag = gad ol = la, Et Je = sus pag = ga =

na = te = le Wõib är = ra = peastjaks tul = la, Et

nemmad pat = tuft pöör = mad.

2. Mailm find, Jummal auustab, Ja kidad sinno nõuu, Ja sures rõmus himmustab, Siin laulda sinno auu, Et olled kohtomõistia, Kes wõimust pattult wõttab; So sõnna hoiab, toidab ka Kõik rahwast, et se tõttab Siin udes ellus kaima.

3. Kõik rahwas, Jummal! tännago Sind ma peal head tööd tehhes, So sõnna wäggi kaswago So auuks meie nähhes. Dh Jõssa! Poeg! meid õnnista, Sind süddamest kõik kartwad; Dh! pühha Waim! meid rõmusta, Sind waggad auustawad; Sest laulgem rõõmsast: Amen.

40.

Eks teie ei tea, et meie, mitto meid Kristuse fise Jesuse on ristitud, temma surma fise olleme ristitud.

Rom. 6, 3.

Wihil: Dh wõitlejad et käige peale.

1. } Ma ol = len ris = ti = tud ja so = ga, Dh
Sest kiitlen ik = ka rõõm = ja ju = ga, Ka

Issand täi=est' üh=hen=tud, |
ris=tist, murrest wae-wa=tud. | Ma ris=ti=tud! jest

rö = mus=tan, Ja tae-wa rö=must os = ja saan.

2. Ma ollen ristitud; nüüd minnul Dn kõigekallim armo kuub, Mis siin mailmas mulle ehteks Ja iggaweste taewas jääb. Ma werre wäega ostetud, Ja sellega ka ristitud.

3. Ma ollen ristitud; nüüd abbiks Saab taewast mulle pühha Waim, Se on mo Issa armo pandiks, Se pühhitseb mo süddant, meelt, Se ehhe kallist ehhitab: Sest taewa õigus meile saab.

4. Ma ollen ristitud, ja kirjas Ma ollen ello ramatus Nüüd ollen taewa Issal armas, Mo omma on ta pärrandus; Mo nimmi taewas kirjutud, Ja kätte peale märgitud.

5. Ma ollen ristitud, ei karda Ma risti, hädda, kurwastust, Ma laps, ja Jummal minno isja, Ja sadab abbi rõmustust; Sest kui ma õhtan nuttuga, Siis hüab ta: Siin ollen ma.

6. Ma ollen ristitud, oh jätke Mind rahhule; kõi waen-lased! Kui teie ka mo peale käite, Kõik inglid minno sullased! Kui lapse külge hakkate, Kõl Issa abbiks temmale!

7. Ma ollen ristitud, ja tännan, Et Issa tru on minnule. Sest sulle süddame ma annan. Se põllego nüüd sinnule! Et sago südda sojaks ka, Ja täidetud so armuga.

8. Ma ollen ristitud, kui surren, Mis tewad mulle surm ja haud? Kõl omma isja maja tunnen: Mul walmis taewa rõöm ja laud. Sah, iggawene õnnistus Dn minno lapse pärrandus!

41.

So rahvas walmistab römoga pühhas ehtes ohwrid
so woido päwal. Laulor. 110, 3.

Omnia Visi.

1. } Min=no fūd = da rō-muſ = te = le,
Töt = ta är = ra pimme = du = feſt,

Zät = ta pat-to kumbed jäl = le.
Minne wälja rumma = lu = feſt;

Seſt ſind lau = al' kut ſu = taf = fe,

Ön = niſ = tuſt ſull' paſ = fu = taf = fe,

Je = jus, ma ja tae-wa Lo = ja, Tahhab so fees

as = fet teh = ha.

2. Minne, jõua usfinaste Walmista nüüd kasfinaste Sündant hinge kosjiale, Dmma helde Jesusele; Arra jõe nüüd tulle-mata, Ohka, pallu wibimata: Tulle, tulle Jesufene! Sa mo ommaks armufene!

3. Oh! mis himmo tulleb peale, Kui so heldus tulleb mele, Jesus, kallis hallastaja Innimeste leppitaja! Dmma ihhuga mind jõdad, Dmma werrega mind jodad; Summal tulleb minno fiske, Ellab minno waimus isse.

4. Jesus! minno õige ello, Jesus, minno rööm ja illo, Jesus! kõigefurem warra, Arra taggane must ärra. Põlveli ma langen mahha, Shhaldan ja pallun jedda: Lasj' mind selle kalli roa Dmma heaks, so auuks wõtta.

5. Armust tullid taemast isfi, Lunnastama innemefi; Dmma hinge ärraandsid, Rasket risti waema kandsid, Wallajid ka omma werre Ilma patto pärrast ärra; Se mind jodab õnnistuseks, Sinno armo mällestuseks.

6. Jesus! kallis hinge toitja, Jesus! patto ärrawõitja, Te et ei ja hukkatuseks Ma so laua õsjaliseks. Sinno arm mo meles olgo, Sa mo süddamesse tulgo, Et ma nenda, kui siin waewas, Sään ka sinno ommaks taewas.

42.

Kes minno lihha sööb, ja minno werd joob, sel
on iggawene ello. Joän. 6, 54.

Wii! Mo südda ärta ülles.

1. Oh Je-sus! rö-mo saat = ja, Mo hin-ge walgus-

ta = ja! Et üks-ki il-mas jöu = a Käl

fiin-no hel-dust ki = ta.

2. Mull' kallid andid andsid, Ja maggufaste toitsid, Mind taewast finnitafid, Ja hinge römustafid.

3. Mind többist pärrandafid, Mind waest ja awitafid, Mind nälgaft söötsid, jootsid, Ja issiennast andsid.

4. Eest süddamest sind tännan, Ja se eest kitust annan, Et finnuft waewa nähti, Kui sulle hawo tehti.

5. Nüüd ollen pattust lahti, Et neid mull' andeks anti, Mo sees nüüd Jesus ellab, Ja öiget ello annab.

6. Oh! aita, kuni ellan, Ja fiin mailmas ollen, Sind kindlast armastada, Ja finnuft ossa sada.

7. Et patto eest wöin hoida, Ja kindlast palwess' jäda, So risti wastowötta, Ja lihha himmo jätta.

8. Mis ial wöttan ette, Siis olgo se mo mötte, Mis annid minna janud, Et sa mind kosfutanud.

9. Nüüd wigga mul ep olle, Kui surren, surren sulle; Ja peasen surma waewast, Ja nään find, Jeesus! taewas.

Pattust ja pattustpöörmisest.

43.

Tulge minno jure keif, kes teie waewatud ja foorma-
matud ollete, ja minna tahhan teile hingamise jata.

Matt. 11, 28.

Wiisi: Kõik tulge minno jure nüüd.

1. Et tul-ge kof-ko, pat-tu-fed! Et rut-ta-ge, sü-
al-lu-fed! Kui foorma-tud ja wae-fed. Süd-
da-me Jee-sus lah-ti teind Neil' kes on wäg-ga

The musical score is written in a two-staff system (treble and bass clefs) with a key signature of one flat (B-flat) and a common time signature (C). It consists of three systems of music. The first system contains the first line of lyrics. The second system contains the second line of lyrics. The third system contains the third line of lyrics. The music is a simple, homophonic setting of the text, with a steady rhythm and clear harmonic support.

kurwaks läind, Ja tundwad wig-ga = du = si.

2. Ja wõttab wasto pattused; Siis tulle: Jeesus pattub kät, Sind tahhab ärrapeasta. Dh! tulle nuttes, uskudes, Ja jalge ümber hakkates; Ja wõttab hallastada.

3. Üks karjane ei lammastki, Mis ekind on, ja näljane, Ei jätta ial mahha: Ühheksakümmend ühheksa Ja jättab kõrbe holeta, Ja otsib ühte tagga.

4. Waat' Jeesus otsib süddamest Sind ärrakaddund lambusest Kunni ta saab sind leidnud. Dh hing! end leida anna ka, Ja hawadesse poe ja: Ja wõib weel armo heita.

5. So arm on fuur, mo Jeesuke! Ma waene tullen allasti, Dh! hallasta mo peale! Ma ollen tal, mis ekind, Ja pattudega wõrgutud; Mind peasta, sada tele.

6. Dh! hädda mull', et sinnust ka So wägga ollen lahkund ma. Nüüd taggasti mind hüa Sa omma lauta; wõtta ja Mind jalla-kimbust peastada; Mo südda muud ei püa.

7. Mind peasta, Jeesand! allati; Mind hoiä järgest, surmani, Et uskus ellan ikka. Mind hoiä omma õiguses, Ja õige pühhit-fuse sees; Siis polle karta wigga.

44.

Sesinnane wõttab pattused wasto ja sөөb nendega.

Luf. 15, 2.

Wist: Jeesusest ei jätta ma.

1. } Je-sus kut-sub pat-tu-sid, Ja neid heldest was-to-wöt =
 } Kuul-ge rõ-mo jön-nu-mid Kõik, kes ek-si-te-le töt =

tab! } Siin on, mis teid ai = tab nüüd: Je = sus kuts = jub
tand. }

pat = tu = sid.

2. Armo wäärt ma pollegi; Siiski on ta ommas sõnnas Tõu-
tanud kindlaste, Kui ta hõleks hing end annab: Armo üks on lahti
nüüd, Jeesus kutsub pattusid!

3. Raddund lammast karjane Dtsib wägga hoolsast tagga;
Ennam püab Jeesuke, Mis on efsind kätte sada. Dh et kõik nüüd
kulleksid! Jeesus kutsub pattusid.

4. Tulge siis oh pattused! Tulge kurwad hinged kermest!
Jeesus kutsub kõik, ja teeb Teid ka Issa lapsiks heldest; Ei ta
põlga keddagi: Jeesus kutsub pattusid.

5. Kurb ja haige tullen ma, Tunnistan kõik patto wigga; Dh
mo Dnnisteggia, Anna finnult armo leida! Kulen rõõmsaid sõn-
numid: Jeesus kutsub pattusid.

6. Uskus seisab lotes siin: Kui ka pattud werre karwa, Siiski
teeb so surm ja piin Walgeks neid, sest ja ei arma Wõllaks minno
rasket süüd. Jeesus kutsub pattusid.

7. Ei nüüd südda waewa mind, Ei wõi Moses kaebdust tõsta:
Kes mo pattud kandis siin, Tahhab isse mo eest kosta. Kes mo
peale tõstab süüd? Jeesus kutsub pattusid.

8. Jeesus kutsub pattusid, Ta on mindgi wastomõtnud, Muile
ka, kes nutwad süüd, Taewa ukse lahti jätnud. Se peal ellan,
surren nüüd: Jeesus kutsub pattusid!

45.

Ärra minne mitte kohtuſe omma ſullaſega, feſt
 ükſki ellus inimene ep olle õige ſinno palle ees.
 Laulor. 143, 2.

Ommal Wiſit.

1. } Iſſ=ſand! om=ma wih=ha ſees Är = ra ſa mind
 Seſt ſo Poeg on wah=he=mees, Är = mo ſaat=nud

nuht = le, } Mul on nüüd Pal=jo ſüüd, Siis=ki ar = mo
 mul = le! }

an = na, Är = ra wih=ha kan = na.

2. Kes ſind ſurmas kulutab, Kes ſo armo ſidab, Ja ſo nimme
 auustab Sulle tänno annab! Hoia ſa, Pallun ma, Põrgu wallo
 tundmaſt Mita ſurra õndſaſt.

3. Iſſjaliko armuga Minno peale wata, Minna ollen rõmuta
 Rõmo mulle ſada; Rannata Minnuga. Te, et hinge hawad Sälle
 termeks ſawad.

4. Waat, mis nõdder ollen ma, Wägga nõrgaks läinud Kõit
lufondid walluga, Et ma patto teinud, Nuttuga Uiuma Pannet
omma fängi, Waewan omma hinge.

5. Surest waewast ollen ma Kogguniste wässind, Hingel iggam
odata; Dhates ma tüddind. Kauaks ja Aitmata. Tättad hin-
gekese Sure murre fiske?

6. Tagganege waenlased! Sest mind Jummal kuleb; Tagganege
wastased! Kes teist ennam holib? Sinno ees Usso sees, Jummal,
minna seisan, Armo rohkest leian.

7. Au nüüd olgo Jummalal', Issal' ja ta Poial', Waimul',
usso andial', Meie pühhitsejal', Rõmuga Tännada Tahhan temma
nimme, Kes teeb ni juurt immet.

46.

Jummal olle mulle armolinne omma helduse
pärrast, kustuta mo ülleastmised omma rohke hallas-
tufe pärrast. Pauur. 51, 3.

Wijil: Kes Jummalat ni lastseb tehha.

1. } Ma wae=ne muld, kes pat=to teinud, Siin sei= san,
} Ma ol= len kur = ja tee peal käinud. Dh är = ra

Jummal, sin = no ees; } Dh hal= las= ta! oh
nuht = le wih= ha sees. }

hal = las = ta! Mo hal = las = ta = ja ar = mu = ga.

2. Mis hädda tulleb minno peale, Et ollen hirmsast efsinud.
 Dh! saakfin minna armo jälle, Ma waene laps, kes patto teind.
 Dh hallasta! o hallasta! Mo hallastaja armuga.

3. Dh! kule armas Jeesus taewast, Kui wägga minna kisen-
 dan, Ja aita mind sest patto waewast, Et andeksandmist himmustan.
 Dh hallasta! oh hallasta! Mo hallastaja armuga.

4. Eks sinna kule minno palwet, Kui kaua minna ihhaldan!
 Eks sinna heida armo peale, Kui öhkan, pallun, iggatsen? Dh
 hallasta! oh hallasta! Mo hallastaja armuga.

5. Kül hirmus suur on minno hädda, Ei wõi mu ükski parrata;
 Sa üksi kelad ärra jedda, So arm wõib jedda wähenda. Dh
 hallasta! oh hallasta! Mo hallastaja armuga.

6. Mo kurja tööd ja patto möda Mull' ärra wötta tasjuda,
 Dh anna omma heldust teada, Ja te mind ommaks lapses ka. Dh
 hallasta! oh hallasta! Mo hallastaja armuga.

7. Et ütle agga sa üks sõnna, Et kulen waene efsia. Rõif
 pattud mulle andeks anna, Siis ollen so ees pattuta. Dh hallasta!
 oh hallasta! Mo hallastaja armuga.

8. Sest minna usfun, et mo palwed, Ei jä nüüd wasto-
 wõtmata; Sest minno mõtted rõõmjaks lähwad, Ei need mind
 ennam kurwasta. Dh hallasta! oh hallasta! Mo hallastaja
 armuga.

47.

Panne ommad filmad mo pattude eest warjule,
ja kustuta ärra keik mo üllekohhus. Laulor. 51, 11.

Wifil: Oh Kristus Lunnastaja.

1. } Oh Je-sus! ar-mo wal = gus Sa tö = e öp = pe =
Las' om = ma el = lo sel = gust Mull' paista al = la =

ja, | Mo süd = dant rö = mus = ta = da, Mo
ti, |

wai-mo u = en = da = da, Mo Summal sed = da te.

2. Mo pattud andeks anna, Sa aita heldeste, Sa ärra wiha
kanna, Waid sedda murrekse, Et omma rahho annid Mo süddamesse
panned, Oh Issand! kule mind.

3. Mo hingest wälja aia Adama wanna tö, Et minna wõiksin wata So peale järgeste, So ommaks ennast anda, So auuks risti kanda, Et ja mind lunnastand.

4. Et tunnen sind, mo Jesus! Sa isfi õppeta! Sefš walgušta mo mõistust Ka omma jõnnaga, Et ussun sinno fiske Ja jään so tõe fiske, Ei holi kurratist.

5. Ka armuga mind joda, Mo himmud risti lö, Et kurja peal ei loda, Waid wõitlen kõwwaste Siin kurja himmo wasto, Ei selle liggi astu, Siis ellan sinnule.

6. Oh wõtta sinna jüta Nüüd armo minno sees, Et ma wõin armastada Sind kõigest süddamest, So mele pärrast olla, So ellotele tulla Siin ja seal iggawest.

48.

Ustaw on se sama ja keige wastowõtmise wäärt,
et Kristus Jesus mailma fiske on tulnud, pattusid
õnjaks teggema. 1 Tim. 1, 15.

Ommal Wiisl.

1. } Oh Je = sus! ül = lem ab = bi = mees, Sa
Et wa = ta, kui = da min = no sees Mo

ar = mo hal = lif tae = was, } Et pat = to süüd mind
hing on su = res wae = was, }

wae = wa = wad Ja mind ni wäg = ga kuu = ja = wad Et

kur = ja ol = len tei = nud.

2. Sefamma sure hädä sees, Dh Issand! appi tötta, Ja olle öige abbimees, Mo süddamest neid wötta, Et patto sisse ma ei jä, Ja surma hullatust ei nä, Ja iggawest ei kau.

3. Kui minna hakkän mötlemä Mis ial ollen teinud, Siis tahhab südda katteda; Sest ollen arraks läinud. Mo nöu ei hakka kuhhugi, Waid hukka saaksin kogguni Kui polleks sinno sõnna.

4. Sefamma sõnna tunnistab, Et andeks annetakse, Kui südda wihtab pattusid, Ja et neid unnuštakse, Sa armo neile tötutad, Kes kurwašt melešt palluwad, Ja uskwad sinno sisse.

5. Ei minna ommašt melešt nüüd, Kui sinna tead jedda, Ka leian paljo rasket süüd, Reed tewad mulle hädä! Sest tahhaksin so werrega End lasta pattust puhhasta, Kui Tawet ja Manasse.

6. Sest langen minna põlweli, Dh Issand! sinno ette, Sind pallun minna allati Et rõmusta mo möttet, Dh! anna andeks heldeste, Mis minna ollen kurjaste Mo ello aial teinud.

7. Dh Issand Summal! hallasta Ja anna andeks mulle: Mo kurba süddant rõmusta, Siis tänno annan sulle, Ja tahhan hea melega So nimme auuks ellada, Ja sinno sõnna kuulda.

8. Mind waimuga nüüd kinnita, Mind aitko sinno hawad. Mind pesse omma higgiga, Kui lõpwad ello päwad; Ning korrista mind õndsaste Siit kurjast ilmast, Jesuke! Wi taewa seltsi, Amen.

49.

Kui sinna, Jehowa, tahhakõid keik üllekohhut meles
pidada, kes jõuaks, Jõsand, so ees seista? Laulor. 130, 3.

Ümmal Wiil.

1. } So po = le, Jõ = sand, jüd = da = meht Ma
Mind peas-ta pat = to häd = da seest, Ja

tõs = tan om = ma hea = le, | Seht kui ja tah = had
hal = las = ta mo pea = le! |

ar = wa = ta Kõik wõl-ga, mis mul tead = ma = ta, Kes

fiis so ees wõib seis = ta.

2. So ees ei maksa muud kui arm, Kõik pattud andeks anda; Kõik meie töö on tühi pörm, Kes võib so vihha kanda? So ees kes võib kül surusta. Waid peame kõik hirmuma, Ja ellama so armust.

3. Sepärrast sinno peale nüüd, Mo Summal! minna lodan, Mo süddames muud ühtegi, Kui et just abbi otan, Mis sinno sõnna tõutab, Mis minno hinge rõmustab, Se peale ollen julge.

4. Ehk sinna kaua wiwitat Mo häddas appi tulla, Weel ussun ma sind, Summalat, Ja tahhan julge olla, Ni kuida usklik Israel, Kes sünnib waimust ülleweel, Ja Summalat weel otab.

5. Ehk suur kül meie sü ja pat, Mis sinno wasto tehtud, Mis siiski sinna armastad, Ja saab so abbi nähtud. Sa olled õige karjane, Kes sõnnast ja ka teust hea, Meid peasta kõigest pattust.

U s s u st.

50.

Sepärrast arwame meie, et inimene õigeks saab
usso läbbi, ilma kässo teggusita. Rõm. 3, 28.

Ommal Wiisl.

1. } Kõik kal-lis hin-ge õn = nis = tus Saab
Kes tunneb om = ma rum = ma = lust, Ja

fel = gest ar = must fel = lel,
lo = dab Se = su pea = le; } Uss ai = tab meid siin

üf = fi = ne, Ei mak=sa mei=e omma töö, Sest

Se = jus on kõik maks = nud.

2. Kui inimestest üffigi Ei jõudnud käsko täita, Siis oli Jummal wihhane, Meid tahtis põrgo heita; Sest temma käsk on waimulik, Waid inimene lihhalik; Sest ollime kõik hukkas.

3. Et rahwas püüdsid ommast wäest kõik käsko tahtmist teha, Sest teggid nemmad rummalust, Ei olnud õigust nähha; Käsk on ükspäinis tunnistus, Kust tunnust' meie eksitus, Mis lihha weel ei mõistnud.

4. Ei meie ennast õiete Wöind patto eest fiin hoida, Ehk meie sedda püüdsime, Ei olnud õigust leida; Sest kawwal töö kõik hukka läab, Kui pattule weel wõimus jääb, Mis emma ihhust hakkab.

5. Ei piddand fiiski täitmata Se käsko sõnna jäma, Saks pididi Kristus tulles, Ja inimeseks sama: Se täitis käsko täieste, Ja satis õigust kõigile, Meid peastis Issa wihhast.

6. Et Kristus nenda täieste Dn käsko isfi täitnud, Siis tulles õigus rahwale, Kui kirri sedda näitnud: Et Kristus omma werrega Meid peab õigeks teggema, Kes meie eest on maksnud.

7. Sest lodan minna foggune So peale, armas Jesus; So sõnna ei wõi walleta, Ma ussun sinno heldust: Kes ussub ja saab ristitud; Sell' taewa õn on walmistud, Et temma ei ja hukka.

51.

Seft innimeſe Poeg on tulnud õnſaks teggema, mis
on ärrakaddunud. Matt. 18, 11.

Wiſit: Jeſus ſurma ärrawõitja.

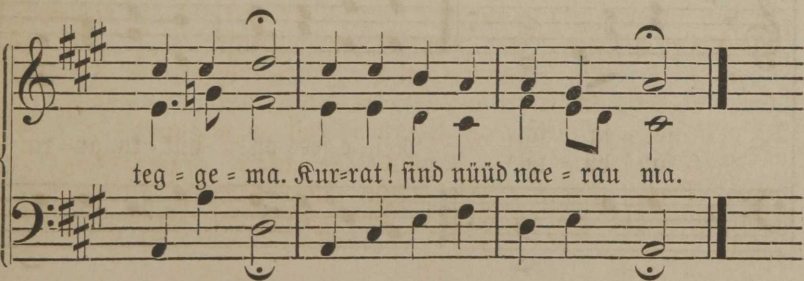
1. } Suur ja us=taw on se ſõn=na, Wäärt et maſ=to
Sed=da tahhan me=le pan=na • Al=lan=du=ſes

wõt=ta=me, } Pat=tus=te=le Je=ſus iſ=ſe
al=la=ti: }

Dul=li peaſtjaks il=ma ſiſ=ſe, Reid kõiſ õnd=ſaks

teg=ge=ma. Kur=rat! ſind nüüd nae=rau ma.

2. Summal sinno auuks jedda Tahhan tunnistada nüüd: Wägga fuur mo patto hädda Olli mul, ja paljo süüd; Kõik mis kurri, mõistfin agga Tehha, ja ei olnud wagga, Siiski surem on, nään ma, Hallastus, mis pakkud ja.

3. Kristus! tähheks ollen minna, Et fuur halle meel on full, Pattused kõik kutsud sinna, Oh, se meel on kallis mull', Sinna kutsud: tulge waesed, Haiged, arrad, waewalised, Tulge pulma ridega, Uskus, wiimfel aial ka.

4. Halleluja! tulge waesed, Laulge lojal' lõpmata, Kiitkem temma hallastusi, Selge arm meil' paistab ka; Ello furnustele annab, Armastusega meid jodab. Jeesus te, et finnule Halleluja laulame.

Pühhitsemisest.

52.

Se, kes wäggise läbbitungeb, peab nende ele
üllesminnema. Mik. 2, 13.

Wifil: Armas Jeesus armastaja.

1. } Kõi = ge ah = he = la = te murd = ja, Mei = e kõr = was
Et pat, ilm ja hin = ge tap = ja, Sinnust meid ei

sei = sa sa, | Mei = e sees oh! huif = ta är = ra
lah = hu = ta. |

Sed = da wan = na pat = to meelt, Om = ma jär = re =

le meid tõm = ba, Pat = to wan = gisti il = ma pealt.

2. Wata, meie rasket hädda! Kõige lodud asjaga Õhka, pallub meie südda: Millal lahti peajen ma Tühja ilma tenistusest, Mis mind ilmas waewab weel? Millal minna wabbadusest Omma osja pärrin seal.

3. Rinnita mo nõrka usko, Te mind lahti kõigeste teal, Et ma kõik siis katki kistsun, Mis mind kelab ilmas weel. Rahwa kartus otja sago, Heitlik südda kaddugo, Argdus ristis ärra mingo, Pehme lihha lõppego!

4. Kõhhu rusuks, kistsu wälja, Issand, kurjust koggoni! Ilmasgi so ees ei kõlba ükski kurri fullane. Tõsta patto muddast tedda, Rikku mao kawwalust, Et siis wõime kätte sada üksford taewa wabbadust.

5. Issand, wallitse ja wõida! Kuningas Immanuel, Põrgo leer nüüd mahha tõuka! Wõtta ennesele riik! Kistsu hinged hauast wälja Leppimise werrega! Lõppeta kõik patto hädda, Et sa meid ni armastad.

6. Meie olleme kül ennast Wangiks annud pattule, Wõtta siis, oh Jeesus, wasto Meid nüüd omma armule! Meie korem on jo raske, Mis meid aiab palluma, Heida armo meie peale, Te meid wabbaks wäega.

7. Arm, meid omma surma tõmba, Tappa kõik, ja surreta, Mis ei sa so riki nähha, Wi meid paradisi ka. Meid ei lüfka sinna ärra, Kui meil õige himmo on; Oh mis kaunis, maggus warra On so wabbadus ja rõõm!

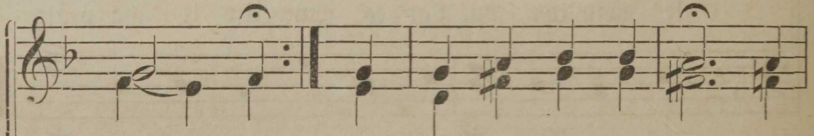
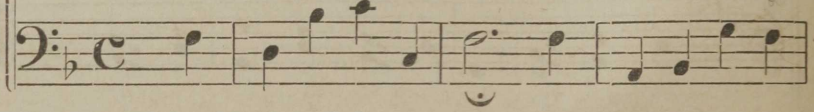
53.

Keif hea andmine ja keif täis and on üllewelt, ja
tulleb mahha walguſe Jēſaſt. Jak. 1, 17.

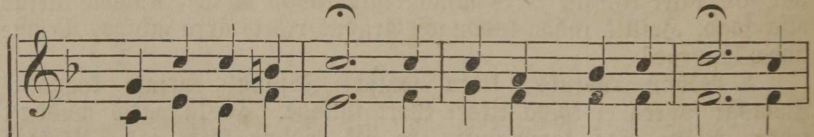
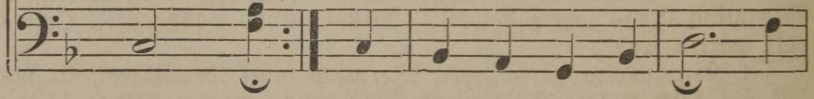
Summal Wiſit.

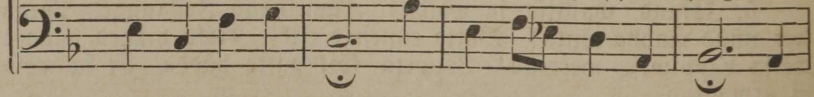
1. } Dh wag-ga Summal! keſ Kõif an-nid mei-le
Kelt on, mis i = al, on, Keſ kõig'eest mur-ret

an = nad, } Mull' an = na ter-wiſt, ning Et
kan = nad, }

ter-we ih = ho ſeeſ Mul ol = leſs puhhas hing Ja

õi = guſt ſüd = da = meſ.

2. Lasj', mis mo kuhhus on, Mind usfinaste nähha, Et wõik-
fin ammetis, Mis käsib, pea tehha: Oh! anna, et ma teen Rõik
teggio aegfaste, Ja aita, et mo tö Wõiks minna ebdafi.

3. Mind aita räkida, Mis ifka heaks wõib tulla, Ja kela
räkimast, Mis tühhi tahhab olla; Kui ommas ammetis Ma pean
räkima, Siis anna sõnnale Täit wägge römuga.

4. Kui mul on hädda kä, Siis wõtta julgust anda, Mind aita
römuga Rõik risti koorma kanda: Ka wihhamehhega Mind lasse
leppida, Kui nõuu mul tarwis on, Head nõuu siis anna ka.

5. Te, et ma kõigega Risuggust sõbrust pean, Mis ma hea
ollewa Ka fulle armsa tean; Kui wõttad heldeste Mo warra jätkata,
Siis olgo ärra seft, Mis sadud kurjaga.

6. Kui ja mo eale Weel tahhad jätko anda Ja mõnne waewaga
Mind lasjed wannust kanda; Siis anna kannatust, Mind hoia
patto eest, Et kui ma halliks saan, Ka tunnen auu seft.

7. Kui tulleb ello ots, Siis astu, Jeesus, ette Sa omma surma
jees; Hing sago sinno kätte, Mo ihhul' olgo maad, Kus waggad
maggawad, Kus nemmad hingates Ei kule mürrinat.

8. Kui hüad wimaks weel: Rõik surnuud, tõuske ülles! So
käsji olgo siis Ka minno hana külges, Lasj' kuulda omma healt,
Mo ihho ärrata, Et kaunist selletud Saaks taewa seltsi ka.

54.

Wõtte enneste peale minno ifke, ja õppige min-
nuft et minna ollen tašsane ja süddamest allandlik,
siis leiate teie hingamisje enneste hingedele.

Matt. 11, 29.

Wift: Ürfage ni wahhid hüüdwad.

1. Püh = ha Je = sus, Päik = seft wal = gem, Sa

püh-hit = sus = se kaew, ja sel = gem Weel kui kris-tal = li

mer = re joot, Siil-ga = go kül Ke = ru = bi = mid, Sa

för = ra = go köif Se = ra = wi = mid, So was = to köif on

pim-medus. Gest märgiks ol = led ja, Sa tähheks mulle

ka, Sa mo ab = bi! Je = sus ai = ta Hel =

dest, et ma Ka püh=ha ol = lek = sin kui ja.

2. Waikne Jeesus! ni kui sinna Siin waikselt wõtsid Issa sõnna Sa täitsid sedda surmani: Nenda anna sinna mulle, Et ma saan sõnna kuuljaks sulle, Mo tahtmist kela allati; Dh te mind taasfaks Ja omma sarnatseks; Sõnna kuuljaks! Jeesus aita, Heldest, et ma Ka waikne olleksin kui ja!

3. Wahwas Jeesus, palwes walwad, Tõõs wäsimata ennast waewad, Ja päwal, õsel kannatad: Issand, kela hinge tuimust, Rõik holetust ja waimo laiskust, Siis ja mind kannad, toetad. Jah anna walwamist, Ja õiget pallumist, Wahwas Jeesus! Jeesus, aita Heldest, et ma Ka hooljast walwaksin kui ja!

4. Helde Jeesus, olled lahke Ja olled armuline ikka, Ka omma põlgajatele. Sinno armo=päike paistab, Maad rahho=wihmakene kastab Ka kurjateggiatele. Mind, Summal õppetä Ka nenda teggema! Helde Jeesus, Jeesus aita Heldest, et ma Ka helde olleksin kui ja!

5. Allandlik ja, Jeesus, olled; Aukuningas, ja fiiski tuled Sa ilma peale waesufes. Ma peal kõnnid allandatud, Saad põllatud ja teotatud, Käid orja näul, pudufes. Dh anna allandust Ja õiget armastust, Wõtta uhkust! Jeesus, aita Heldest, et ma Allandlik olleksin kui ja!

6. Puhhas Jeesus! puhhas ellus Ja laitmata ja mõttes, teus, Ja kõiges ommas seisufes; Puhhas sinno hing so ihho, Ra puhhas waim ja kõik so teggo, Jah, puhhas surses, ellades: Oh mo Immanuel, Ra mind te puhtaks weel! Puhhas Jeesus, Jeesus, aita Heldest, et ma Ra puhhas olleksin kui ja!

7. Oh fiis, armas Jeesus, aita So pühha ellojalgis käia! Sa käid mo ele hiilates. Sinno Waim mind läbbi täitko, So wäes mo usk ka wilja kandko, So riki jään fiis kaswades, Mind tõmba wäega, Mind hoia armuga! Oh tru Jeesus, Jeesus, aita Heldest, et ma Ra sinna jään, kus olled ja!

Palwest.

55.

Jehowa, find armaſtan ma ſüddameſt, minno wäggi, Jehowa on mo kaljo, ja mo tuggew lin, ja mo ärrapeäſtja; mo Summal on mo kaljo, kelle jure ma kippun, minno kilp ja mo abbiſarw, mo kõrge warjõpaik. Paulor. 18, 2. 3.

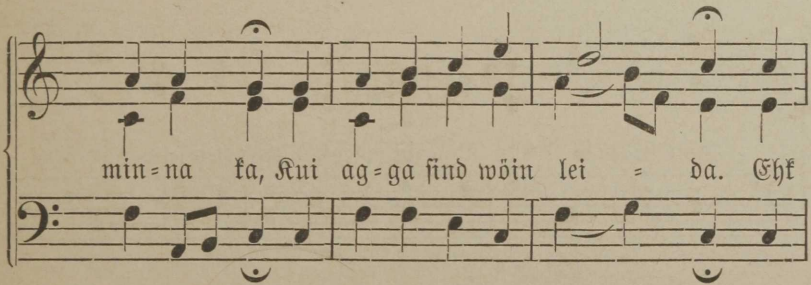
Ommal Wiſil.

1. Ma ar = mas = tan, oh Summal! find, Et är = ra jät = ta

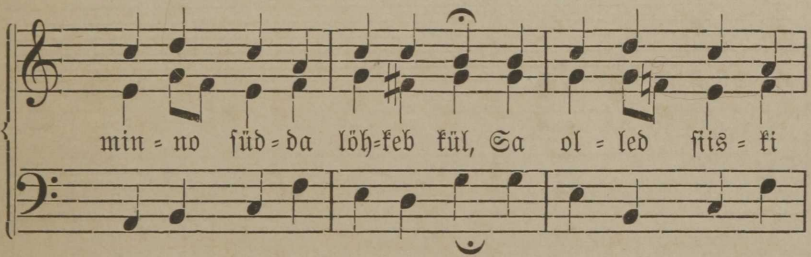
mah = ha mind, Mo pea = le ar = mo hei = da. Mind

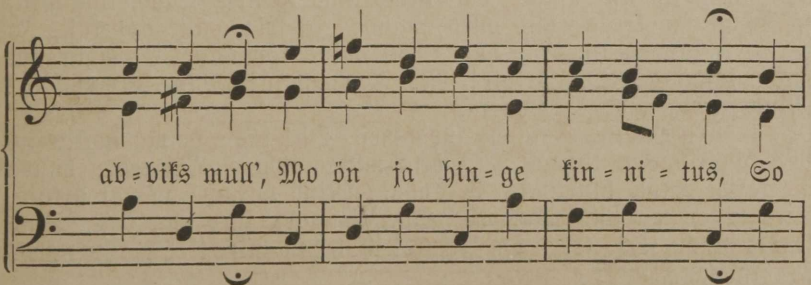
kõik ma-ilm ei rõ = mus = ta, Ei ho = li taewast

min = na ka, Kui ag = ga sind wõin lei = da. Ehk

min = no süd = da lõh = feb kül, Sa ol = led süs = ki

ab = biks mull', Mo õn ja hin = ge kin = ni = tus, So

wer-ri on mo lun = nas = tus. Oh Je = su = fe! Mo

ab = hi = mees! Mo ab = hi = mees! Mind peas-ta är = ra

hüb = bi seeft.

2. So arm, oh Issand! on se ka, Mis ial ma wöin nimmeta, Kõik ollen sinnust sanud. Oh! armo anna tenida, Sind, liggimest, ja ennast ka Sega, mis olled annud; Sa kela walle õppetust, Sa furratite kawwalust. Mo hädda sees mind römusta. Et wöin heal meel kannata. Oh Jesuke! Mo Summal ja! Mo Summal ja! Mind surma häddas römusta.

3. Ma pallun, Issand! süddamest, Oh! lasse omma inglid siis Mo hinge taewa kanda, Sa wötta minno ihhule, Kui tedda hauda maetakse, Head hingamist ka anda. Mind wiimsel päwal ärrata, Siis tullen ma sind näggema, Oh Summal! sure ann sees, Sind kiitma sinno järje ees. Oh Jesuke! Oh kule mind! Oh kule mind! Ma tahhan ikka kita sind.

56.

Teie ep olle sanud fullase põlwe waimo, et teie
jälle peaksite kartma, waid teie ollete lapse põlwe
Waimo sanud, kelle läbbi meie kiskendame: Abba,
Jēsa. Röm. 10, 15.

Ommal Wifil.

1. Oh Jē = sa tae = wa ri = gi sees! Sa käs = sid meid kōit

siid = da = mest Kui wen = nak = sed sind pal = lu = da, Sa

häd = das hap = pi kut = ju = da. Oh! ai = ta, et ei

üf = si keel, Waid hing ja meel ka pal = luf = sid.

2. So nimmi sago fidetud, So sõnna selgest õppetud, Et meie pühhas ellame So nimme auuks järgeste, Et kauks walle õppetud, Ja lõppeks rahwa rummalus.

3. So riik se tulgo sinno käest Meil' nüüd ja pärrast iggawest. Ja Waimo omma anniga Las' meie jures ellada; Kõit põrgo wiha lämmata, Ja kogodust nüüd õnnista.

4. So tahtmine siin ilma peal Sündko kui taewas ülleweel, Et sega rahhul olleme, Mis meile sünnib ialgi; Kõit kurja tahtmist surreta, Mis piab sinnuft lahkuda.

5. Peatoidust anna heldeste, Ja mis muud tarwis ihhule; Meid hoiatõwwe, tulle eest, Ja peasta nalja, waeno käest, Et meie rahhul ellame, Ja sinno sõnna tuleme.

6. Meil' anna andeks meie süüd, Et need ei ial waewa meid; Siis omma wihamestele Heal meel andeks anname; Ja te meid walmis kartma ka Sind süddamest hea melega.

7. Mind ärra jätta abbita, Kui kurrat hakkab kiusama, Kui kurri rahwas hukkutab, Ja meie lihha kihutab: Siis anna wõimust tõwwaste, Et usso läbbi wõidame.

8. Meid peasta kõigest kurjast ka, Et kurri aeg on ellada; Meid hoiatõwwe kurja surma eest Ja peasta wiimse hädda seest, Dh! wõtta meie hingefe Siis omma riki iggawest.

9. Nüüd üttelgem kõik ussuga: Amen, oh Issand! awwita, Et meie kindlast ussume, Et meie palwid kuuldatse. So sõnna peale julgeste Nüüd Amen meie laulame.

57.

Mo südda on walmis, oh Summal! mo südda on walmis, ma tahhan laulda ja kites laulda.

Paulor. 57, 8.

Ommal Wiisl.

1. } Sull', sull', Je=ho=wa! tahhan laul=da, Muud Summa=
 } Mo lau = lo wõt = ta Issand kuul=da. Dh ai = ta

lat ei ol = le sin = nu = ta. | Et sed = da teen sin
om = ma wai = mo wä = e = ga,

Je = su nimme sees, Siis maksab se ta läb = bi sin = no ees.

2. Mind, Issa! tõmba Poia jure, Et Poeg mind jälle tõmbaks
sinnule, Et ellaks mo sees waimo murre, Head meelt ja mõistust
annaks minnule, Siis ma so rahho tunnen' enneses, Ja mängin
sulle lauldes süddames.

3. So heldusest mind aita laulda, Siis öiete sind lauldes
kulutan, Siis on se wägga illus kuulda, Kui waimus sind ja tões
kummardan; Siis Waim mo waimo sulle ühendab, Et se suurt
laulo sulle walmistab.

4. Et kostab mo eest, kül saan nähha, Et õhlab räkimata
sõnnaga, Sest jõuan uskus palwid tehha, Ja tunnistab, et so laps
ollen ma, Ja Kristusega sinno pärria, Et Abba Issa! ma wõin
ütelda.

5. Oh! õnnis, kes ma sedda tunnen, Mis sinno Waim mo
waimul' tunnistab; Ma tean, ja üpris immeks pannen, Et mo
hing kõik head annid so käest saab. Sa annad mulle paljo enam
weel, Kui minna mõistan, pallun, püan teal.

6. Oh! õnnis, kes ma Jesu nimmel Sind pallun, sest ta pallub
minno eest, Ja istub seks so järje peal, Sest kõik on Jah ja
Amen temma sees. Se eest ma laulan sulle auustust, Et kingid
mulle ni juurt õnnistust.

58.

Ma lautan ommad käed laiale so pole, mo hing
hinnustab so järele kui ma, mis märge tahhab.
Paulor. 143, 6.

Ommal Wiisl.

1. Wa-ta Summal! siin ma rummal Heidan ennast

p l = wi = li, Rut = to hea = le, lap = se me = le

Loon ma, Je-sus, sin = nu = le; Las = se en = nast

minnuft lei-da, Kes ma tuht, sau, p r = mu = ke.

2. Wata jälle minno peale, Käna mind so järrele; Sulle jõuan, sind ma nõuan, kui so pärris lapsuke, Lasse ennast minnust leida Wõtta mind, jä minnusse.

3. Armo püan, appi hüan, Issand, sinno hallastust, Mis kõik sawad, kes sull' armsad Kes siin nõudwad armastust; Lasse ennast minnust leida, Kes sind saab, saab õnnistust.

4. Taewa jelgus! hinge walgus, Ilma süta Talleke, Sinno külgest, sinno süllest, Dtsin armo, peiuke; Lasse ennast minnust leida, Kallis wägew Jesuke.

5. Waat', kui halle on so talle, Ja so lapsje nutto heal; Kurwastuses, allanduses Laulab ärdest minno keel: Lasse ennast minnust leida, Wägga nõuab sind mo meel.

6. Ilma kärä, riffus, warra, Lust, au, kõik mis ilma peal, Teeb mull' hädda, sest mo südda Nõuab mis on illewel; Lasse ennast minnust leida, Summal! walmis ollen teal!

Waimulikust wõitlemisest.

59.

Mis muud, mo wennad, kui sage wäggewaks
Issanda sees, ja tenma kange wäe sees. Ew. 6, 10.

Ommal Wiisil.

1. } Se = sus, oh ai = ta! et wõinust wõin sa = da,
Nõu = ab mind pet = ta ja kah = jo mull' teh = ha!

Kat = su kui pim = me = dus kip = pub mo peal, }
As = ja = ta pol = le se pör = go felt's teal: }

Kur = rat mind kaw = wa = last kiu = sa = ta nõu = ab,

Sõ = lu = da, rif = ku = da kur = was = ta pii = ab.

2. Jeesus, oh aita! ma ollen so omma. Aita kui kurrat, mo lihha, mailm Wäggiise sundida nõudwad so loma, Kawwalast augutab pettise film; Mäs sago tiggedus seeft ja ka wäljast, Jeesuse abbi ei jätta mind näljast.

3. Jeesus, oh aita! et ennast sull' amman, Et ma ei tahha muud mitte kui sa; Küll omma hinge jees rahho siis tunnen, Kui kõik, mis tahhad, ma ihaldan ka. Las' mind fell' surra, mis pean mo ommaks, Kül ja siis arwad mind ennese lomaks.

4. Jeesus, oh aita! et pallun ja walwan; Kaitzja, ei uinu, ei magga ka ja; Ohka mo seez, kui ma waimus siin õhkan. Las' omma palwe mind leppitada. Et kül mind pimmedus wässita nõuab, Siiski so abbi mind ärrata jõuab.

5. Jeesus, oh aita! et wõiteldes wõidan, Kunni mind ehhitab wõimuse kroon; Siis ma sind kummardan, tännan ja kidan, Allati kituse laulusid toon; Issand so nimmi seal lauldaske heldest, Kusja so wäggi on nähtud ni rohkest.

6. Jeesus, oh aita! et walmistan ennast Pulmile, mis mo Tal piddama läab; Ghita Sionit kallist ja kännast, Te et ta Pabeli hukkatust näab; Jubba ta karrisib, langema tõttab; Walmista, Sion, so Jeesus sind aitab.

60.

Ota Jehowat, olle wahwa, jiis kinnitab ta so
jüddant, oh! ota Jehowat. Laulor. 27, 14.

Ommital Wiifil.

1. Miis mo jüd = da en = nast wae = wab? Mul on jo

Je = ju = fe! Kes mult ted = da wöt = tab? Kes mind ke = lab

tæ = wa fa = mast? Sum = ma = la Bo = ia = ga

Us = kus el = lan kind = last.

2. Allasti ma emma ihhust Ilmale Tullingi, Polnud mul siis riffust; Allasti ma lähhen ärra Surrema, Hauda ka Jättan omma warra.

3. Kõik mis mulle warraks pandud, Polle mo Dmma jo, Summalast on antud; Tahhab ta kõik ärrawõtta, Wõtko ta, Siiski ma Tahhan kita tedda.

4. Kui ma jattun willetsusse, Ehk on mul Hädda kül, Ei sa kurwastusse; Kes mind panneb risti kandma, Teab ka, Kuida ta Peab abbi andma.

5. Summal on ni jaggedaste Rõmustand, Tahhutand Süddant wäggewaste; Kannan siis, mis peale panneb. Tru on se Armuke, Issja wiwil nuhtleb.

6. Seal ma tahhan rahhul olla, Süddamest Kõigest wäest Tännolaulo laulda. Polle ma peal õiget ello; Ürike, Tühhine Dn mailma illo.

7. Mis on ilma warrandused? Parras kuld Dn jo muld, Waewab innimesi: Taewas on need kaunid annid, Kristus, mo Karjane, Sõdab seal mo hinge.

8. Issand, sind ma kidan kõrgeft, Olled mo, Minna so Dmma ollen järeft. Minna jään ka sinno ommaks, Sest et mind Werrega Dstnud ommaks orjaks.

9. Minno omma olled sinna, Jesuke, Sinnusse Kinni hakkann minna. Sind ei ial minna jätta, Sada ja Mind, kus ma Wõin so jure jada.

61.

Kui fegi minno järrele tahhab tulla, se salgago
isjeemast ärra, ja wõtko omma rist enese peale, ja
kätigo minno järrel. Matt. 16, 24.

Dmmal Wiil.

1. } Mo järrel', hü = ab Se = su = ke, Kõik ris = ti = rahwas
Ma = il = ma är = ra = jal = ga = ge, Mo ar = mo = kutsmist

fäi = ge! }
 fuul = ge; } Ka om=ma ris=ti kand = ke teal, Ja

fäi = ge min=no jäl = ge peal.

2. Ma ollen walgus sellele Kis mind siin tagganõuab; Et pimmeduses kormista, Kes minno jure jõuab. Ma pühha ello õppetän, Ja taewa tele juhhatan.

3. Mo süddames on allandus, Ja armastus mo hinges; Mo suust keeb wälja tassandus, Mis maggusam kui messi; Mo Issa pärralt waim ja meel, Mo mõtted taewas ülleweel.

4. Ma näitan, mis teil' kahjo teeb, Et wõite pöggeneda Se himmo eest, mis süddant jõõb, Ja pattust tagganeda. Ma ollen hinge kaljo ka, Ja taewa rõmo andia.

5. Kui teile raske, käin ma eel, Ja teie kõrwas seisän; Ma murrän teed, ja wõitlen weel, Ja teie kroni hoitan. Laisk sullane, kes seisma jääb, Kui temma Issand sõtta lääb.

6. Se ommast ellust ilma jääb, Kes ello hoida püäb; Kes Kristusfega surma lääb, Se ello jälle leiab. Kes omma risti põlgab nüüd, Se põlgab taewa auu ja hüüd.

7. Siis wõtkem jelle ello sees kõik risti rõõmsast kanda, Ja Jesu järrelkäimises Ja holeks ennast anda. Kes wõitlewad siin temma wäes, Neil taewas ellofroom on käes.

62.

Sehowa on hea, tuggewaks paigaks ahhastuse
päwal; ja temma tunneb neid, kes temma jure
lippuwad. Nahum. 1, 7.

Ommeal Wiisl.

1. Oh Summal! sin = no peal' Ma ol = len jul = ge

teal, Sa wöid mind aw = wi = ta = da, Mo

wae-wa wä-hen = da = da; Käl löp-peb min=no

häd = da, Kwi tah = had keel-da jed = da.

2. Oh waewawad mind nüüd, Mo rasked patto süüd, Ma tahhan, Jeesus, lota, Ja sinnult armo ota; So holeks emmast amman, Kas surren ma wõi ellan.

3. Oh surm mind surretab, Surm mulle kasjaks saab; Siin Kristus on mo ello, Mo hinge kallim illo; Ja ifka murred kannab, Ja surmas ello annab.

4. Oh Issand Jeesuke! Meid peastfid heldeste, Sind risti külge podi, Se läbbi ello todi, Sa lõppetad kõik waewa, Kõik waggad jabad taewa.

5. Nüüd Amen otse tõest Ma ütlen süddamest, Meid lasse armust sinna So jure taewa minna, Et meie wõime järgest So nimme kita kõrgest.

63.

Ja kui fegi ka wõttele, ei sa temma mitte wõido-
froni, kui ta ei wõttele nenda, kui kohhus on.

2 Tim. 2, 5.

Ommal Wiisl.

1. } Oh wõt = le = jad! et kõi = ge pea = le, Et
Kas auu = ga jaand Si = o = ni mäe = le, Kõik

kõi = ge Tal = le jäl = ge sees, } Kui Pe = a wõi = do =
waewa, nae = ro kan = na = tes: }

kro = ni näab, Laifli = ge on, kes mah = ha jääb.

2. Mis kardate? et seiske kindlast Ni walwates kui palludes; Eks Kristus wõimust sanud aujast Seal maule pead rõhhudes? Nüüd käige järrel temma wäes, Siis wõimust sate Kristuses.

3. Kes Sionisse asset teinud, Ei pea nõdrust kaebama: "Et temma waene hukka läinud, Ei eennam wasto seista ja!" Sest Issand on, kes terweks teeb, Ja nõdradele wäeks jääb.

4. Ons waenlane kül wägga julge, Ei polle süiski hädda sest: Kül same tedda (julgest tulge) Kui leiba jua Talle wäest; Waat! jubba pöngenemas on, Sest Issand siin ja Kideon.

5. Ons nõdrus meil, siis Tal on tuggew, Meil waeusus, Issand rikkas on, Ka immeteust on ta wäggew, Kel on sefuggune au kroon? Eks se ei jõuaks aidata, Kes kõik wõib üllespidada?

6. Ei ükski ja au kroni nähha, Kui ta ei wõitle Jesus wäes, Ja kurjad himmud ei lö mahha, Ni kaua kui weel hing ta sees; Kes agga wõitleb, söddib teal, Saab õiget rahho kätte seal.

7. Siis malmage ja käige peale, Ja palwes hästi wõidelge Saks, kunni same jenna mäele, Kus wõimust laulab Talleke. Saab otša argipäwa tö, Siis hingamise pääw on kä.

64.

Wõitelge, et teie woiksite kitsast wärrawast sisse minna; sest paljo, ütlen minna teile, püüdwad sisse minna, ja ei woi mitte. Luf. 13, 24.

Dummal Wiisl.

1. Wõit = le häs = ti, kui sind Jum = mal Tõmbab om = ma

ar = mu = ga, Et so waim wõiks ras = fest koor = mast

üs = na lah = ti pea = se = da.

2. Wõitle, kül on wärraw kitsas, Waewaline ello-te; Mis find finni peab ilmas, Se ei sada taewale.

3. Wõitle palwes, õhkamises Wäsfimata, lõpmata; Wõida ärra ussinuses, Sõddi ööd ja päwad ka.

4. Wõitle wahwaste ja olle Armastuses tulline! Hoiab meel weel ilma pole, Jääb so nõu ka polele.

5. Wõitle, ärra wässi ilmas Pallumast ja õhkamast! Ööd ja päwad olle wahwas, Hoiä ärratüddimast.

6. Himmule kui annad wõimust, Ja ka leppid lihaga, Siis ja mahhajättad Jesust, Kustub armo künal ka.

7. Lihha himmustuse tulli Teeb find külmaks, sõggedaks, Ja sööb ärra usso ölli, Sest, hing jä ja sõddiak.

8. Dige usk se wõitleb wahwast Patto wasto furmani, Ja ei holi rõmust, häddast, Waid saab wõimust allati.

9. Wõitlejad, oh sedda hoidke, Arge kartke middagi, Jesu jälgis ikka käige, Taewa pole tõttage!

10. Jggal tunnil mele tulgo: Surm wõib tulla äkkiste! Usso lühter walmitis olgo, Ölli jure wallage!

11. Kurni peigmees tulles teile, Põwad, tunnid armage!
Kõõmsast temma wasto jõudke, Ta wiib taewa pulmale.

12. Jõudke, jookskte, hüüdke julgest: „Walmis meie olleme,
Peasta ja meid mulla honest, Taewa honeid otame!”

65.

Agga üht asja on tarwis: Maria on hea ośsa
wallitsenud, se ei pea mitte temmalt ärrawõetama.

Lut. 10, 42.

Ommal Wiisl.

1. } Üks on tar-wis, ar-mas Jummal, Sedda mõistma
Ja mis ar-mas-tan ma rummal, Lühja ag-ga

õp-pe-ta, } Sest et se mo jüd-dant siin
ol-le-wa: }

pi-nab ja wae-wab, Ja üks-päi-nis murred ja

kur = was = tuft an = nab; Kui ag = ga se üh = he saan,

siis se on mull' Kõl õnd = sam ja parrem kui

ilm, mis on sull!

2. Kui sa tahhad sedda leida, Ärra otji ilmast teal, Minno südda wotta jõuda, Otji sedda üllewel, Kus Jummal on lihhas ja ühhes seal ellab, Kõik head ja kõik täielist annet sull annab; Sealt leitakse suremat, parremat head, Seal on se ükspäinis, kus iggawest jääd.

3. Ni kui pühhal' Mariale Ainus ossa olli se: Temma tõttis Jესusele, Jესus temma jalgele; Ei olnud muud himmud ta süddames teada, Kui ükspäinis Jესuse õppetust kuulda, Mis temma ni iggatses, sedda ta sai, Et temmale Jესus ta ossaks siis jäi.

4. Kenda üksnes on mo himmo, Jeesus! sinno järrele, Sind ma ihhaldan jo ammo; Kingi ennast minnule! Et paljo kül peaksid laia teed nõudma, Siis Jeesuse jure ma üksnes saan jõudma. So sõnna, oh Jeesus! on ello ja waim, Se kaswab ja kossub kui terrane taim.

5. Ei muud Jummalala ees kõlba kui sa, Jeesus, üllem hea, Sull, oh Jeesus! lääb kõik korda Sinno pühha werrega; Se läbbi on ello ja õigus mull' todud, Se läbbi on õnnistus mulle ka sadud. Mind ehhitad hästi ja illusaks teed, kui uskus sind hoian, kui iggawest head.

6. Nüüd, oh Jeesus! pead sinna Mulle ainus ollema, Katsu mind, ja te, et minna Olen kawwaluseta. Oh wata! kas efsin ma kurjale tele, Sa sada ja kána mo meel omma pole. Oh! te, et kõik pühkmeks siin arwab mo meel, kui sind ma saan kasuks, se tarwis on teal.

Armastusest Jeesuse wasto.

66.

Wata, ei se tuffu egga uinu maggama, kes
Iisraeli hoiab. Paulor. 121, 4.

Wiisil: Jeesusest ei jätta ma.

1. } Eks sa hei = da, kar = ja = ne! Ar = mo om = ma
Wõt-ta om = ma sül = les = se, Suh-ha = ta mind

lam-ba pea = = le? } Eks sa tah = ha häd = da fees
õi = ge te = = le. }

Mi = da = ta mind, ab = bi = mees.

2. Wata, kuidas efsin ma Kaksipiddi, oh mis murre! Tulle, wõtta, wi mind ka Omma lambukeste jure. Lamba lautga sada mind, Kus kõik lambad tundwad sind.

3. Sind ma püan kangeste Rende hullas taewas nähha, Kes sind kiitwad järgeste! Ükski wõi neil' kahjo tehha; Kõmo sawad kartmata, Ei wõi ial efsida.

4. Seft siin on mul kitsas kä, Minna ellan murre's järgest; Waenlased ka allati Minno ümber piirwad kangeft, Et ma waene lambuke Rahho ei sa ialgi.

5. Mind oh! ärra lasse ja Huntidele ossaks jada! Karjane, oh aita sa, Et ma neift wõin lahti sada. Wi mind omma lambuke Taewa lauta hädda seest.

67.

Summala arm, mis õnnistust sadab, on ilmunud
keigile inimestele. Tit. 2, 11.

Ommal Wifil.

1. Hel = de Je = su = ke! Sin = no sug = gust = ki

Kus = sa = gilt ei ol = le lei = da, Wim = me = du = ses

wõid ja hoi = da, Sa = dad wal = gu = fe,

Hel = de Je = su = ke.

2. Surma hädä seest Olled sinna töest Dmma surmaga mind peastrud, Ja mind pattust puhtaks pesnud; Et ma ialgi Müüd jä häddasse.

3. Tubba iggawest Olled Isä käest Meile Lunnastajaks antud, Ja meil' ärrapeastjaks pandud, Heldest süddamest Tubba iggawest.

4. Wõtta ommaks mind, Siis ma pean sind Armsamaks kui ilma warra, Ja saan öndjaks sinno läbbi, Kui ma ussun sind, Wõtta ommaks mind.

5. Sinno allandus Ja so tassandus Dlgo minno pärris illo, Siis jääb pattuta mo ello, Kui so allandus Du mo õppetus.

6. Wallitse mo meelt, Et ma ilma peal Sinnust kuhhugi ei lähhe, Siis ma saan so armo nähha, Kui on minnul teal Sinno helde meel.

7. Kallis hoidia! Dh mind römusta, Kui mind rist ja murre kattab Ja kui merre laened mattab; Dle minnuga, Armas hoidia!

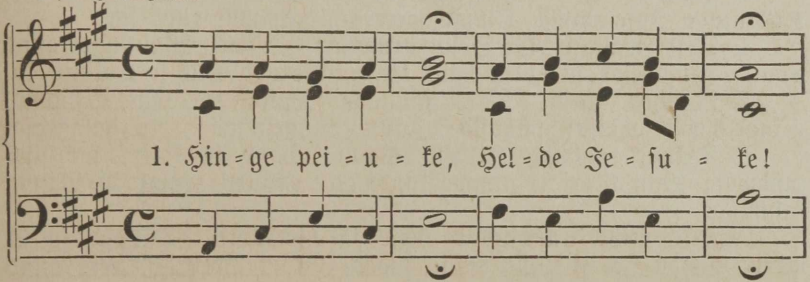
8. Kõige üllem hea Isä mulle jä, Siis ma pühha ello algan; Kurjad himmud ärrasalgan, Kui on minno kä, Kõigesurem hea.

9. Kui pean walluga Ärrasurema, Siis mo ihho muldas hõia, Hingel' omma au ka anna, Et wõin ellada, Ehk kül surren ma.

68.

Kui peigmehhel rõõm on prudi pärrast, nenda
rõmüstab so Zummal finno pärrast. Ses. 62, 5.

Wijit: Helde Jesute.

1. Sin = ge pei = u = ke, Hel = de Je = su = ke!

Minna ki = dan sin = no hel = dust, Mis mind tõmbab

pat = to el = lust Armsast tag = ga = si,

Sin = ge pei = u = ke.

2. Sinno armo peal' Fulge on mo meel, Kui sa heldest mo peal' watab, Dmma armo maitsta sadad. Fulge on mo meel Sinno armo peal'.

3. Summal olled sa, Innimene ka, Olled wõtnud meie lihha, Kustutada Issa wihha Dmma werrega, Summal olled sa.

4. Usso walgust ka Hoia armuga; Dmma Waimugo mind wõia, Sa mo süddant uskus hoia, Ei wõi kustuda Siis ta walgus ka.

5. Rahho sataja, Sure jännuga Innimeste õnne nõudsid, Hinge heites waljust hüüdsid: Jänno tunnen ma! Rahho sataja.

6. Dmma rahhuga Heldest jahhuta Meid ja kõiki, kes find tundwad, Sinnust risti nimme kandwad, Kennel' armas sa Dmma rahhuga.

7. Kui mind kurwastab Rist ja hirmutab, Tunned sa ka minno hädda Sa ni halle on so südda, Et ta lõppetab, Mis mind kurwastab.

8. Siin meil teotust, Seal on auustust; Mis ma siin weel uskus otan, Seal ma nään ja kätte wõttan. Pärast teotust Tulleb auustust.

69.

Minno lambad kuulwad minno heält, ja minna tunnen neid, ja nemmad käiwad minno järrel.

Joann. 10, 27.

Ommal Wiisl.

1. } Je = su = fest ei jät = ta ma, Et ta mo eest
Sest mo koh = hus haf = ka = ta Lemmas = se, kui

po = dud ris = ti; } Ta on el = lo, wal = gus ka,
tak = jas kin = ni;

Je = su = kest ei jät = ta ma.

2. Ei ma jätta ellades Jესust, kunni ma peal ellan: Ta peal lodan süddames, Koggoni ta omma ollen: Kõik meel käib ta peale ka, Jესukest ei jätta ma.

3. Lõpko kuulma, maitsmine, Lõpko tundma, näggemine, Lõpko ärra haistmine, Tulgo wiimne tunnikene; Kui ka lähhen surema, Jესukest ei jätta ma.

4. Ei ma jätta tedda ka Siis, kui saan ta palle ette, Kus kõik õiged rõmuga Samad usso palga kätte; Kõõm on, kui nään tedda ka, Jესukest ei jätta ma.

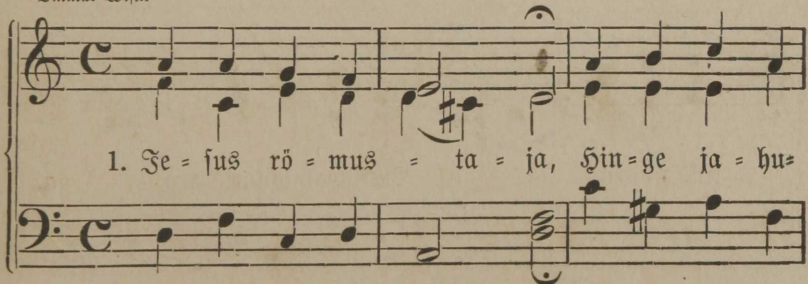
5. Minno hing ei himmusta Ei mailma, egga taewast; Jესu walgušt tahhan ma, Kes mind peastis kohto waewast, Leppitas mind Issaga, Jესukest ei jätta ma.

6. Ei siis Jესust jätta ma, Hoiän ifka temma pole. Jესus sadab lõpmata Mind ka omma ello jõe. Ünnis on, kes ütleb ka: Jესukest ei jätta ma.

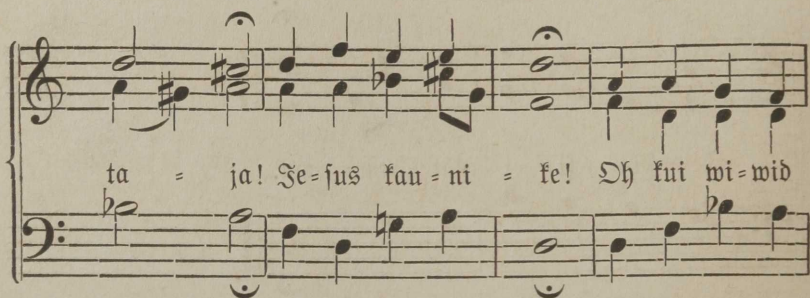
70.

Temma annab sellele, kes wäsinud, rammu, ja jõuutumale annab ta paljo jõudo. Jეს. 40, 29.

Ommal Wiisl.

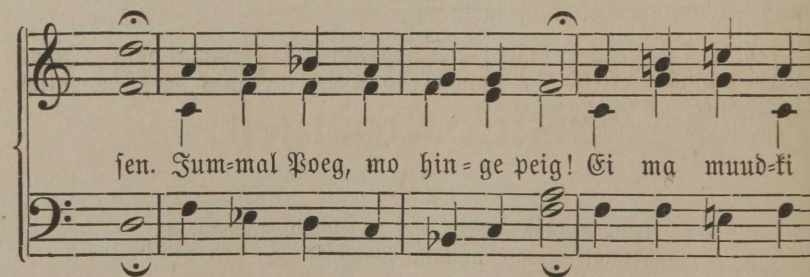
1. Je = sus rö = mus = ta = ja, Hin = ge ja = hu =

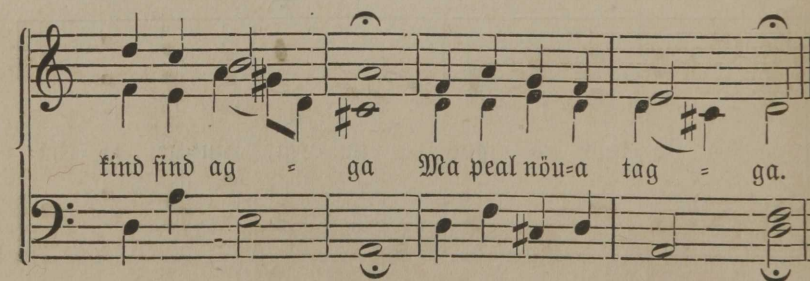
ta = ja! Je = sus kau = ni = fe! Dh kui wi = wid

kau = a, Hingel' iggaw, jöu = a! Sind ma ig = gat =

sen. Sum = mal Hoeg, mo hin = ge peig! Ei ma muud = ki

kind find ag = ga Ma peal nöu = a tag = ga.

2. Mind so tiwad katwad Ja mind ärrasaatwad Rõigist waenlastist, Mäsjago kül kurrat, Prassigo kõik kurjad, Jeesus on mo eest. Raksjago ja paukugo! Tehko pat ja põrgo tülli, Jeesus wõttab sülle.

3. Kurrat! sind ma naeran, Surm! sull' selga pöran, Hirm! sind põlgan ma. Ilm! mo peale astu, Lauldes ma so wasto Seisan rahhuga. Summal kül on abbiks mull', Ma ja põrgo rahhul, jäwad, Ehk kül nurrisewad.

4. Rikkus mingo ärra! Sa mo lust ja warra, Jeesus! römuga. Ärra tühjad auud! Ärra kurjad nõuud! Säge teadmata. Hädda, rist ei pea wist, Ehk ma paljo pean kandma, Jeesusest mind kaän' ma.

5. Rõik, mis ilm siin püab, Illusaks ka hüab, Ei ma püagi. Pattud jäge mahha! Minna teid ei tahha, Minge põrgusse! Rõrgistus ja surustus, Ello, mis toob patto mulle, Selga pöran sülle.

6. Minne, kurwastaja! Sest mo römustaja, Jeesus, on jo siin, Kes siin armastawad Summalat, need sawad Rõmo, kui on piin. Tehhaks' kül siin häbbi mull'; Siiski jääd sa kõiges waemas, Jeesus, mo rööm taewas!

Kristuse kirrikust ehk pühhast ristifoggodusest.

71.

Sinno sanna on mo jallale lambiks, ja walguseks mo jalgte peal. Laulor. 119, 105.

Ommal Wiisl.

1. Meil' omma sön-na fin = ni = ta, Oh Sumal! meid neist'

am-wi-ta, Kes tah-haf-sid kül lüt-fa-ta So

So-ia tem-ma jär-ge pealt.

2. Oh Jeesus Kristus! näita ja Meil' omma wägge lõpmata, Lasj' omma rahwas ellada, Et temma sind mõiks tännada.

3. Oh pühha Waim! meid rõmusta, Üht meelt ka rahwal' anna ja, Meid surma tunnil arwita, Ja ello sisse juhata.

4. Kõik kurjad nõuud tühjaks te, Mis meie wasto petakse. Kül nende kätte maksad ja, Kui jäwad pattust pöõrmata.

5. Siis peab mõistma nende meel, Et sinna Summal, ellad weel, Ja omma rahwast arwitad, Kes sinno peale lodawad.

72.

Jä meie jure, sest õhto jõuab, ja pääw werib.

Luk. 24, 29.

Wifil: Mo ello Kristus isje.

1. Oh mei-le, Is-sand Je-jus, Jä

om = ma ar = mu = ga, Et pah = ha = re = ti

fur = jus Meid kiu = sa = ta ei sa.

2. Dh meile, Issand Jeesus, Jä omma sönnaga, Et sinno Waimo wõimus Meid täidaks rõmuga.

3. Dh meile, Issand Jeesus, Jä omma walgega, Sa, kallis tõe felgus, Meid ikka juhata.

4. Dh meile, Issand Jeesus, Jä ja meid õnnista, Ja jõudo, wägge waimus, Rõik sedda kaswata!

5. Dh meile, Issand Jeesus, Jä ja meid hoia ka, Et furja waimo wõimus Ei ilmas wõito sa.

6. Dh meile, Issand Jeesus, Jä omma abbiga, Sest tulgo meile truduš. Rõõm, usfo julgus ka.

73.

Te head omma hea mele pärrast Sirnile, ehhita
Jerusalemma mürid. Laulor. 51, 20.

Ommal Wiisl.

1. } Si = on fae = bab su = res häd = das
Ut = tel = des; ma ol = len wae = was

Mut = tes om = ma Jum = ma = lat,) Si = on, fel = le
 Ja ka kan = ge ris = ti al.)

pär = ran = dus, Kel = lel on kõi = wal = lit = fus,

Dn ni tüh = jaks, al = waks läi = nud,

Kes on sed = da im = met näi = nud?

2. Jummal! kes mull' tõutanud Dmma abbi hädda sees, Se on mind nüüd kurwastanud Ja ei seisa minno eest. Oh! kas ja ni järgeste Mo peal' olled wihhane? Eks ja tahha armo heita, Ja kui ennemuiste aita?

3. Sion, sinna kõigekearmsam, Kostis Issand surest wäest, Nüüd sa olled kõigekurwem, Agga ota, minno käest Peab sulle tullema Rahho rõmo Waimuga; Jätta nüüd kõik murred mahha, Wihhata find ma ei tahha.

4. Emma kombel ial minna Sind ei tahha unnusta; Minno mele pead sinna Jäma ilma lõpmata; Ja kui peaks emma ka Unnustama omma last, Siiski pead sa mo meles Ollema ja minno süüles.

5. Arra lasje nüüd end petta Pahhareti tiggedust, Kes ei mõista muud kui tehha Hirmo sulle, kawwalust. Minno meles olled ja, Sinno nimme tunnen ma, Hoolt ma tahhan so eest kanda, Sulle õnnistust ka anda.

6. Sinno peale ifka watan, Sind ma kannan rüppe sees, Omma rõmuga ma pean Ülles find, so abbimees. Hädda egga willetsus, Sadan egga kiusatus Ei so minnust lahjutada Sind, oh! wõtta kannatada.

74.

Wata Summala heldust ja hirmo; hirmo kül nende wasto, kes on langenud; agga heldust sinno wasto, kui sa jääd helduse sisse, muido findki mahharaiutakse. Rom. 11, 22.

Ommal Wiisil.

1. Ed = da = fi, ed = da = fi! Si = on! min = ne

wal = gu = ses Ed = da = fi, ja seis = ta nõu = a Es = si = me = se

ar = mo sees; El = lo hal = li = fa = le jöu = a,

Kit-fast uk-pest min-ne al-la = ti Ed = da = fi,

ed = da = fi.

2. Kannata, kannata, Sion! wötta otfani Hädda, laitmist julgest kanda! Olle ustaw surmani, Jeesus tahhab kroni anda; Sion, kui us wöttab hammusta, Kannata, kannata.

3. Taggane, taggane! Sion! taggane, kui ilm körkust, rahha wöttab näita, Pöra ärra omma film; Ärra köhna pole heida; Sion! ilma römuust foggoni Taggane, taggane.

4. Selleta, selleta, Sion! waimo selleta, Kes sind köikipiddi kiusab, Jätta tedda kuulmata, Käi ni, kui so täht sind sadab, Sion! head ja kurja wötta ka Selleta, selleta.

5. Wäggise, wäggise Jummalasse tungi nüüd, Sion! minne waimus wahwaks, Ärra jä teps unnessse, Waid ja Jesu haljaks offaks; Sion! wahwast tiffu wäesse Wäggise, wäggise.

6. Ilmuta, ilmuta! Sion! wäes end ilmuta, Et jo wenna arm on sütud; Näita, mis se söga teeb, Kellest prudiks olled hütud; Sion! et üks sulle lahti lääb, Ilmuta, ilmuta.

7. Kindlaks jä, kindlaks jä! Sion! pea mis sul on, Ärra wotta leigeks minna, Waat, et liggi jõuab kroon; Mis on tagga, jätta finna. Sion, kui on wiimne hädda kä, Kindlaks jä, Kindlaks jä.

75.

Summal on meile warjopaigaks ja tuggewuseks;
ta annab ennast kül leida abimees feiges ahastuses.

Laulor. 46, 1.

Ommal Wiisl.

1.) Meil' tul = leb ab = bi Sum = ma = last, Kes
Sa peastab häd = dast wäg = ge = wast, Mis

if = ka wäg = gew ol = nud!
mei = e pea = le tul = nud!

fur = ri waen-la = ne Meid wihtab fur = jas = te, Sa

Musical score for the first system, featuring a treble and bass staff. The lyrics are: tul = leb fõd = di = ma Nüüd kaw = wa = lu = se =

Musical score for the second system, featuring a treble and bass staff. The lyrics are: ga, Ei ol = le tem = ma far = nast.

2. Kõik meie nõu on tühine, Ei moju meie wäggi, Se wõib meid aita öiete, Kes pattust lahti teggi; Kes se on? küsüd sa, Suur Jeesus, kostan ma, Se Issand surest wäest, Se Jummal, kelle käest Kõik wõimus meile tulleb.

3. Ehk olleks ilm täis kurratid, Kes tahhaksid meid neelda, Ei karda meie ühtegi, Kõl Jummal wõttab keelda: Ehk olgo hirmus meel Kõl kurjal waimul teal, Ei fiiski wõimust sa, Sest omma sõnnaga Kõl Jeesus tedda wõitab.

4. Suur Jummal teeb mis tõutab, Ja tahhab Waimo anda; Ehk kurri selts kül äwardab, Ei jõua wastopanna; Ehk wõetakse nüüd Meilt ihho, rahha, hüüd; Et mingo iggawest, Ei sa need kasso sest, Meil taewa riik peab jäma.

76.

Minna Jeesus ollen läffitanud omma ingli, teile
sedda tunnistama koggoduste sees; ma ollen Taweti
juur ja suggu, elkjas koidotäht. Ja Waim ja pruut
ütlewad: Tulle! Jlm. r. 22, 16. 17.

Ommal Wifil.

1. } Nüüd paistab mei = le kau = nis = te Sa foi = do = täht ni
kes Ta = we = tist meil' sün = di = nud Ja kun = nin = gaks meil

sel = ges = te, Sa Jees = se wös = su = ke = ne!
kin = gi = tud Ja pei = uks Je = su = ke = ne!

Sel = de, Sel = ge, Ar = mu = ke = ne, kau = ni = ke = ne

ol = led sin = na, Sinnust ei wõi jä = da min = na.

2. Sa olled, Issand, üksine Mo hinge rööm ja melehea, Kes mind on peastnud isse; Sa olled minno rõmustus, Sest sinno arma õppetus On magusam kui mesi: Sõda, Joda, Hosianna, taewa manna, minno hinge: Sinnult püan minna õnne.

3. Rööm tulleb mulle Jummalalt, Kui sinno filmad üllewelt Mo peale heldest waatwad. Oh Jeesus! minno õnnistus, So sõnna ja so kannatus Mo süddant jahhutawad. Tulle Mulle Arrapeastjaks, rõmustajaks, nõdder ollen; Sulle minna woõraks tullen.

4. Mind, Issand Jummal, iggawest Sa olled kõigest süddamest So Poias armastanud; Poeg kihlas mind ni heldeste, La on mo peig, ma prudike, Ni wägga rõmustatud. Nenda, Nenda Murred kannab, ja ka annab taewa mulle; Au ja kitus olgo sulle.

5. Küüd wägga rõmus ollen ma, Ja tahhan Jeesust tännada, Kes on mo ainus warra; Se tahhab mind ka armfaste Siit üllestõtta taewasse, Ja peasta häddast ärra; Amen, Amen, Tulle taewast, peasta waewast, Jeesukene, Sind ma otan armukene.

Surmast ja üllestõusmisest.

77.

Sa otse nenda kui meie olleme mullase kuiu kannud,
nenda peame meie ka taewase kandma.

Wõit: Armas Jeesus, arwita.

1. } Je = sus, On = nis = teg = gi = a, on mo lo = tus
Sed = da te = an : tem = ma = ga Min = na wäg = ga

fun=ni ol = len; { Et kül surma hirmus=tu=seb
rah hul' el = lan,

Mu = le saatwad ah=has = tu = si.

2. Jeesus, mo õn, ellab weel, Seft ma saan ka ello nähha. Ellan pärrast ikka seal, Surm ei wõi mull' hirmo tehha. Mo Pea, Jeesus, mind ei tahha Dmma liget jätta mahha.

3. Ühhes ollen temmaga, Iggaweste kolkoantud Dmma usfo kääga Temma külge kinnipandud, Et surm ei woi hirmutada, Mind ei temmast lahutada.

4. Lihha ollen, pean ka Ütsford jälle põrmuks sama; Sedda tean, siiski ta Mind wõib mullast ärratada, Et wõin temma auus=tuses Ikka olla temma jures.

5. Jummalat siis tõeste Saan ma ommas lihhas nähha. Sedda ussun kindlaste, Seft mo Jummal wõib kõik tehha; Ka ses ihhus iggaweste Nään ma Jeesust maggufaste.

6. Siis wõin minna selgeste Dmma heldet Jeesust tunda, Pal-lawaks ka öiete Temma armastuses minna; Agga kõik se lahku minnuft, Mis on ial wigga pattuft.

7. Mis siin nuttab ärdaste Dn seal rõmus Jezu sülles, Põr-musse mind külw'akse, Sures auus tõusen ülles, Siin ma ine waene ollen, Waimulik seal ette tullen.

78.

Meil posse fiin mitte jädawat linna, waid meie
otfime tulleswat. Ebr. 13, 14.

Ommit Wiisl.

1. } Ma tahhan jät-ta mah-ha Sind, kawwal il = ma=
Ei ar-mas-ta-da tah-ha Sind, fin=no pat-tu=

ma, } Hea el = lo on seal tae = was, Se
ga; }

jär = rel' ig = gat = sen, Ma po = le teps seal wae = was, Kui

öi = get us = ko pean.

2. Te minnuga kui tunned, Oh kallis Jeesuke! Ma pallun, anna võinust Mull' waese arrale. Kui pean tundma wallo, Siis jedda lühhenda; Ni lõppeta mo ello, Et õndsast surren ma.

3. Mo süddames so nimmi Du selge paistab, ka; Ma pean sinno risti ka meles lõpmata. Oh! näita ennast mulle, Nüüd omma hawades, Mind rõmustama tulle Mo õnneks tõttades.

4. Mo hing ka armust heida Sa omma küljessse, Sa aita jedda jada So riki iggawest; Kõl õnnis on se olnud Siin kurja ilma peal, Kes sinno jure tulnud, Sa rõõmsast ellab seal.

5. Mo nimmi panne üles ka ello kirjasse, Je pea ommas sülles Mo hing siis ühtlase Seal nendega, kes sanud So riki auuga; Siis su ja südda wõtwad So truust tännada.

79.

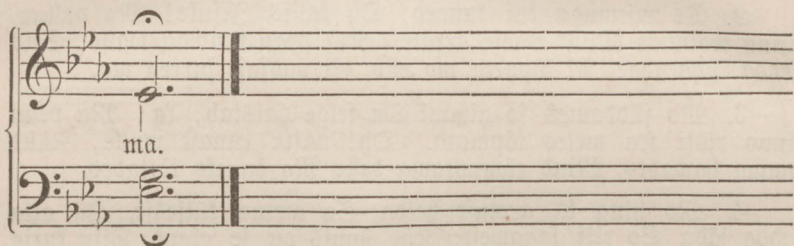
Kristus on minno ello ja surm mo kasso.
Wiltip. 1, 21.

Ommal Wilt.

1. Mo el = lo Kristus is = je Mo kas = jaks tul = leb

surm, Sell' annan hin-ge = fe = se, Siis õndsast lahkun

ma.

2. Suur himmo on mul minna Siid ilmaft rõmuga So jure, Kristus! sinna So riki pärrima.

3. Ma ollen wõimust janud Siin hädda, waewa sees, Et mind on leppitanud Mo Jefus, abbimees.

4. Kui tahtwad kinni minna Mo filmad, kõrwad, keel; Siis Jefus! kule sinna, Kui minna õhkan weel.

5. Kui südda, meel ja mõtte Kui künal kustuwad, Mind wõtta omma kätte, Kui sinna tõutad.

6. Lasj' mind so külge jada Kui usklik lapsuke, Ja ello nenda seada, Et saan siit taewasje.

7. Kus allati wõin kita Sind Kristust Isfaga, Ja pühhal Waimul' näita Suurt auu lõpmatta.

80.

Muuta külvatakse, auu sees ärratakse ülles; nõd-
ruses külvatakse, wäes ärratakse ülles. Sihtalik ihho
külvatakse, waimolik ihho ärratakse ülles.

1. Cor. 15, 43. 44.

Ommal Wiisit.

1. Müüd sur=no keh=ha mat=ta=me, Sa us=su=me köif

kind=las=te, Et wiimjel pä=wal rõ=mu=ga Sa

jäl=le töu=seb el=la=ma.

2. Muld temma on ja mullaks saab, Sest Jummal jälle ärrat-
tab, Kui surnud ja ka ellawad köif kohto ette tullewad.

3. Sings ellab ifka Jummalas, Kes temma peale hallastas.
Sa wöttis Poia werrega Siin tedda pattust puhhasta.

4. Kõik temma [murre, waew ja piin Du õndsja otša sanud fiin; Ja kandis risti ilma peal, Du surnud, ellab fiiski weel.

5. Hing ellab ilma waewata, Ja kehha maggab rahhuga, Ei karda enam willetsust, Saab wiimjel päwal rõmustust.

6. Siin olli temma risti al, Seal ellab ta nüüd Jummalal': Nüüd lõppend ärra temma waew, Ja temma paistab ni kui pääm.

7. Nüüd jättem tedda maggama, Ja lätki koio rahhuga. Meid, armas Jeesus! walmista, Sest surm meil' tulleb nenda ka.

8. Meid, helde Jeesus, awwita! Kurrati wäest ja pattust ka, Meid peastfid omma werrega; Au olgo sulle lõpmata.

Wiimsest kohtust, iggawesest ellust ja surmast.

81.

Agga keft õse kuuldi heält: Wata, peigmees tulleb,
minge wälja temma wasto. Matt. 25, 6.

Ümmal Wiil.

1. „Är = ka = ge!“ ni wahhid hüüd = wad, Ja lin = na kõrgeft

tornist laul = wad: „Se = ru = jalem, oh är = ka ja!

Süd-da-õ on kät-te tul = nud, Ja wah-hi-me-hed

on jo hüüd = nud: Dh tar-gad neitsid tõuske ka, Ja

wõt = fe lambid nüüd, Sest peigmas o = tab teid! Hal = le = lu =

ja! Nüüd rut-ta-ge, Et ol = le = te Ka walmis om = ma

pei = u = le.

2. Wahhid laulwad, Sion kuleb, Ta südda wägga römusetlebb, Sa arfab, tõuseb ruttuga; Peigmees tulleb taewast auus, Ning armo wäes, taewa jõuus, Ta walgus paistab selgest ka. Oh tulles, kallis peig! Oh Jeesus, Issa Tal! Hosianna! So tulleme Nüüd peiule Ta falli römo-lauale.

3. Kitust laulgo meie healed Sa kitust taewa wäe keled, Et hüüdko kandleb, passunad! Wärrawad on perlist tehtud So linnas, kus meid siis saab nähtud, Kus inglid wasto tullewad. Ei näinud filmad weel, Ei kuulnud förwad teal Särawast römo; Nüüd öiskame, Sa laulame Suurt Halleluja röomsaste.

82.

Agga se Jerusafem, mis ülleweel on, se on wabbat-naene, mis meie kekkide emma on. Kal. 4, 24.

Ommal Wiifil.

1. } Se = ru = ja = lem, ja püh = ha, tae = wa lin, Wa
Et ma kord sin = no siis = se jõu = af = sin, Mo

o = tan wal = lu = ga. } Köif il = ma maad ma
jüd = da ra = hu = ta. }

jät = tan Siis mah = ha rööm = fas = te, Ja

ar = mo ti = wul töt = tan Siit är = ra ül = les = je.

2. Oh kallis pääw, weel kallim tunnike, Oh, millal jõuad sa?
Et minno iggatseja hingeke Saats ilmast lahkuda. Ma sedda
Summalale Siis tahhan uskuda, Et omma pärrismaale Wõiks
minna ellama.

3. Ja filmapilgul tõusen üllesse Siis taewa pole ma, Ja
mahhajawad minnuft kaugele Mailm ja hädda ka. Hing üllespole
nõuab Elia wanfriga, Ja ingli wäggi jõuab Ja wasto lauluga.

4. Sa pühha lin, sind terretab mo keel, Uks mo eest lahti te!
So ammuft ajast iggatses mo meel So auu järrele. Nüüd olen
ma sind näinud, Ja rõmuft läigib film, Kõik waew on otša läinud,
Mis mulle saatnud ilm.

5. Mis pühha rahwa, kennast' ehitud Ma nään sealt tulles?
Need Jeesuse ärrawallitud, Kes pestud werrega. Neid sadab terre-
tama Mo wastu armuga, Mind sinna juhhatama Kus pean ellama.

6. Neid prohwetid ja pühha wannemaid, Kõik risti koggodust,
Kes ma peal risti koorma kanda said Ja palju willetjust, Neid
nään, auu kronid peas, Ja walge rideda, Seal taewalistest seas
Kui tähhed hilgama.

7. Kui ma siis wimaks paradisi saan, Ja rahho paika näänd, Siis
röömsa suuga minna kulutan, Mis Jeesus mulle teind. Siis Halle-
luja laulan Ma sure healega, Siis Hosianna hüan Ma ilma lõpmata.

8. Ja rõmo kõlla, pääsunate healt Ja laulo hellinat On igga-
wefest ajast kulda sealt, Et taewad kõllawad. Kui laulsid sia male
Kõik inglid süddamest, Mi meie: Summalale Au olgo iggawest'!

83.

Agga kui inimene Poeg tulleb omma auu sees,
ja keif pühhad inglid temmaga, siis istub temma
omma aujärge peal, ja siis peab keif rahwas temma
ette foggutama. Matt. 25, 31. 32.

Omniaf Wifil.

1. } Se aeg on tõ=est uf = se ees Et Kristus tul = la
Sealt tae=wast ju = re au = u fees', Ja rahwalt ar = ro

jõu = ab } Siis naer kül pe = ab lõp = pe = ma, kui
nõu = ab ;

tul = les pe = ab min = ne = ma Rõik ma ja taewas

2. Siis ingli heal ja passunad Dn kõikis paikus kuulda, Kõik furnud üllestõusewad, Mis enne pandud mulda; Kes agga alles ellawad, Ja siin mailmas seisawad, Neid mudab Jummal ueks.

3. Üks ramat loetakse seal, Seft kuleb noor ja wanna, Mis temma teinud ilma peal, Kõik rahwa töö ja sõnna; Siis iggamees saab iggawest Kõik palka omma teo eest, Kes head, kes kurja teinud.

4. Kes taewa Issa sõnna healt Ei olle kuulda wõtnud, Waid ööd ja päwad siit ja sealt Dn tühja rikkust nõudnud, Se peab warsti minnema Siis kurja waimo feltstiga Kristuse jurest põrgo.

5. Oh Jeesus! olle abbimees, Las' sinno armo holest Mind olla ello kirja sees, Ja minno poolt siis seisa. Ma ussun jedda süddamest, Et sinna surrid minno eest Ja maksid minno wõllad.

6. Kui kohhut mõistma tulled ja, Siis jätta arwamata Mo süüd, oh Jeesus! wõtta ka Seal armuga mind katta, Et pühha feltsi jure jään, Ja taewa römo järgest nään, Mis sinna meile saatnud.

7. Oh Jeesus! kauaks wiwid ja, Müüd tullemata taewast? So rahwas saab kül kannata Ni mitme waewa pärrast; Sa õige kohto-mõistia, Meid tulle peastma armuga Siit kõigest kurjast. Amen.

Hommiko, söma ja öhto laulud.

84.

Meil on üks kindlam prohweti fama, ja teie teie
hästi, et teie sedda tähhele pannete kui üht künalt,
mis pimmedas paikäs paistab, senni kui pääw wälja
paistab ja koidotäht tõuseb teie süddames.

2. Petr. 1, 19.

Wifil: Oh wagga Jummal, tes.

1. } End näi = ta koi = do = täht, Pääw paista mul = le
Mo Je = sus! walgu = jeks, Sä minno fis = se

fel = gest; } Sa ar = mo tul = le = ga Mind
jär = gest;

lää = hi so = jen = da, Sa fel = le wal = ge = ga Mo

süd = dant u = en = da.

2. Te omma, Waimuga ka minno südda puhtaks, Et lähheks kõik mo tö So armastuses pühhaks; So walgus täitko mind, Et Issal' au sest saaks, Ja temma armo leek Mind paistes kosjutaks.

3. Mull' anna sinno sees Siin käia ja kõik teha, Et pimme, kawwal nõu Täaks kõikis minnust mahha. Mind omma silmaga Kätipiddi talluta, Et sinno järrel käin, Kui ele lähhed ja.

4. Te, et kõik põllates Sind üffi meles hoian, Sind ommaks walgujeks Ja ellus ifka nõuan; Mo kõrwad lahti te, Et pannen tähhele, Mis rägid; tõmba mind, Siis jooksen järrele.

85.

S on möda läinud agga pääw on liggi tulnud;
 sepärrest heitkem ennestest ärra pimmeduse teud ja
 ehhitagem endid walguje sõariistadega.

Rom. 13, 12.

Ommal Wiisl.

1. } Summal, ma ning tae = wa, Lo = ja, Iss = sa, Poeg ja
 Ein = na ö ja pä = wa to = ja, Ku ja päi = ke

püh = ha Waim, } Sinna wäggew fait=si = a Hoi=ad om=ma
 on so loom. }

lo = me ka.

2. Minna astun sinno ette, Tännan find nüüd süddamest, Et mind omma armo kätte Dsel wõtnud kahjo eest, Et ei kurri waenlane Saand mo peale wõimustki.

3. Lasje õga möda minna Minno kurja patto töö, Jätta, Jeesus! lahti sinna Dmmad hawad pärrane; Et ma maialt abbi ja Dmma ello parranda.

4. Aita, et ma sinno pole Põran nüüd, ja järgeste Hinge pärrast kannan murret, Et ei minna wärrise, Kui seal sure auuga Rohhut mõistma tulled ja.

5. Dmma sõnna järrel' kána Issi minno ello teed. Jeesus! walmista mind tänna. Sinno auuks tehha tööd: Kui ja mind ei awwita, Siis mo töö on asjata.

6. Sinno kätte annan minna Dmma ihho hingega; Meled, mõtted, ja mis sinna Mulle annud, hoia ja. Issand! armo tiwaga Wõtta ja meid kaitseada.

7. Kässi omma inglid tulla Kurratit siit aiama Et wõin ifka rahhul olla. Wõtta murred piddada! Tä mind wigo armuga Täewariki ellama.

86.

Jehowa, kule warra mo healt, warra tahhan ma
emmašt so pole walmistada ja sind pitki jitni odata.
Laulor. 5, 4.

Ümmal Wišil.

1. Mo süd=da! är=ka ül = les, Sa ki=da lo=jat

lau = des, des köif head mei=le an = nab, Sa

murred it = fa fan = nab.

2. Kui maggama ma heitsin, Siis kurrat wöttis wata, Et
temma saaks mind neelda, Waid Summal wöttis keelda.

3. Töest, Issa! kui ta püdis Mind neelda ommas küsis, So
holeks ollin minna, Mind hõidšid, Issand sinna.

4. Sa ütled: magga peale, Mo laps, ma tahhan fata, Et
päwa jälle nähha Sa omma tööd woid teha.

5. So sõnna Jain nüüd kätte, Eest pääw on tulnud ette;
Waew minnust ärralainud, Mind olled ueks teinud.

6. Se eest ma sind nüüd tannan, Suurt auu sulle annan,
Sul ohwrin õhkamiši Sa pühhi pallumiši.

7. Reid ärra wötta laita, Ja Waimuga mind aita, Sa tead, et mul ei olle Muud annet anda sulle.

8. Mind wötta ifka wata, Mind ingluga ka sata, Kes selle päwa otsa Mind wöttab omma sülle.

9. Mo tööd lasj' korda minna, Ja õnnista kõik sinna; Ma annan sinno kätte Kõik, mis ma wöttan ette.

10. Se õn, se jägo mulle, Mo südda honeks sulle, So sõnna mind sin toitko, So jure taewa saatko.

87.

Reikide filmad ootwad sind, ja sinna annad neile nende roa ommal ajal. Paulor. 145, 15.

Wiit: Mo südda, ärta üles.

1. Nüüd wõtkem Summa-la = le Suurtämmo an-da

jäl = le, Kes meid ni häs-ti joot = nud Ja

ni kui tarwis joot = nud.

2. Meil' ihho, hinge annab, Ja se eest murred kannab, Reid-sammo heasti hoiab Ja ifka rohkest toidab.

3. Ja ihhul' toidust sadab Ja hinge hästi hoiab, Ehk meie fiske jawad Kül pattust furma hawad.

4. Seks arstiks Kristus antud, Kes isfi elluks pandud, On risti peale podud, Ja meile õnne tonud.

5. Ja sakrament ja sõnna Wõib hõdda wasto panna, Kui bige usk on tõest Meil' pühha Waimo wäest.

6. Meid Jesus pattust peastab, Ja ude ellusj' tõstab; Sest meile nüüd on teada, Mis õn on taewast leida.

7. Sind pallume weel ifka, Kõik furja meitest lüffa, Kõik rist' lasj' heaks meil minna; Ei furja mõtle sinna.

8. Meid sada tõe tele, Ja rõmust meelt meil' anna, Sind, Issand! kita kõrgest So Poia läbbi järgest.

88.

Rahho sees tahhan ma ühtlasi mahhabeita ja
uinuda maggama, sest sinna, Jehowa, üffi sadab,
et ma julgeste woin ellada. Paulor. 4, 9.

Ommal Wiisil,

1. Nüüd hing' wad in = ni = me = sed, Mets, weiksed, lin = nu =

fe = sed, Kõik ilm on magga = mas. Oh tõu = se meel ja

mõt = le Nüüd ül = les, mõt = ta et = te, Mis

Lo = ja me = le pär = rast on.

2. Kus on nüüd päike jäänud? Se on jo loja läinud, Õ asse-mele saab; Et mingo! sest mo fiske Mo päike Jeesus isse Mull' tõuseb, kes mind walgustab.

3. Pääw loja minna jõudnud, Nüüd on jo tehhed nõudnud Meil' ennaft näidata; Ka nenda woin ma olla, Kui Jeesus kutsub tulla Mind waest siit taewa ellama.

4. Mo ihho jängi lähheb, Ja rided ärraheidab; Se surma tähhendab. Kül pärrast saab mo kehha Diguse kube nähha, Misga mind Kristus ehhitab.

5. Mo pea, jallad, käed On röömsad, et nüüd näwad, Et tö on lõppenud; Sa röömsaks, südda! taewas, Seal saad ja kõigest waewast Ja patto koormast peastetud.

6. Mo ärrawäfind kehha! Tööd polle ennam tehha, Nüüd wõtta maggada; Se aeg kül jõuab tulla, Mil sul wõib walmis olla Seal muldas asse hingata.

7. Mo filmad raskeks läh' wad, Maggama warfi jäwad; Kus jääb hing ihhuga! Neid omma holeks wõtta, Mull' waesel abbiks tõtta, Sa Iisraeli hoidia.

8. Mind tiwa alla wõtta, Oh Jeesus! hästi katta Mind kannapointest. Kui kurrat tahhab neelda Mind, lasse inglid keelda: Mo laps ja jätta rahhule.

9. Ka teil', mo armsad, olgo Hea õ, ja ärgo tulgo Teil' hädda waewajaks; Head und teil' Summal andko Ja wodi ümber pango Teil' ingli wäe kaitfiaks.

89.

Jehowa on mo walguš ja mo abbi, kedda pean
ma kartma? Jehowa on mo ello finnituš, kelle
pärrast pean ma wärrisema? Laulor. 27, 1.

Ommal Wiisl.

1. Nüüd on meil pääw jo löp = pe = nud, Ei päi = ke pais = ta =

gi, Kõit mag = gab, mis on wäs = si = nud Ja

tei = nud ras = ket tööd.

2. Sul, Jummal, polle hingamišt, Ei magga, uinu ja, Waid
wiškad ifka pimmedušt, Et walguš olled ja.

3. Mo peale mõtle, Isand! nüüd, Et pimme ö on ka. Mull'
anna andeks minno süüd, Mind kaitse heldeste.

4. Oh! kela minnušt kurratid Inglise wäega; Ei kardda ma
siis ühtegi, Waid ollen kahjuta.

5. Ma tunnen omma patto süüd, Mo peale kaebab se; So
Poia arm on siiski nüüd Mind peastnud tõeste.

6. So Poeg on minno wahhemees, Kui kohto ette saan; Ei
ja ma huffa ellades, Kui lotes kumardan.

7. Se peale lähhen modisse, Ja uinun maggama Sest Jummal walwab järgeste; Sest kurwaks ma ei ja.

8. Kõik kurri mõtte taggane, Ja minne omma teed: Sest Jummalale ellame Nüüd honeks süddamed.

9. Kui wiimne on sesamma ö Se waewa ello sees, Siis sada mind ka taewasse, Et ollen sinno ees.

10. Ja nenda ellan, surren ka, Oh Jummal! finnule; Mind ellus, surmas aita ja Sa peasta waewast mind.

Lõppe laul.

90.

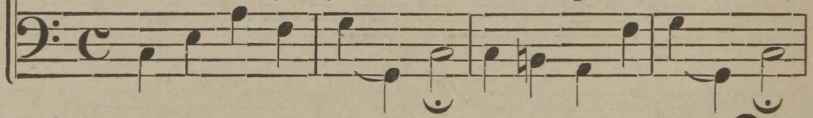
Jummal olgo meile armoline ja õnnistago meid
ja lasko omma palle paista meie peale.

Laulor 67, 1.

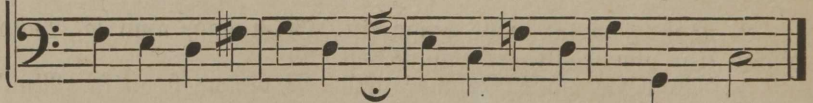
Ommal Wiifil.

1. Ün-nis-ta ja hoi = a, Waimuga meid wõi = a,

Omma pal-le tõs-ta ja, Issand, ja meid wal-gus = ta!

2. Issgal aial jägo Sinno rahho meile, Omma Waimo anna
ja, Jesuga meid ühhenda!

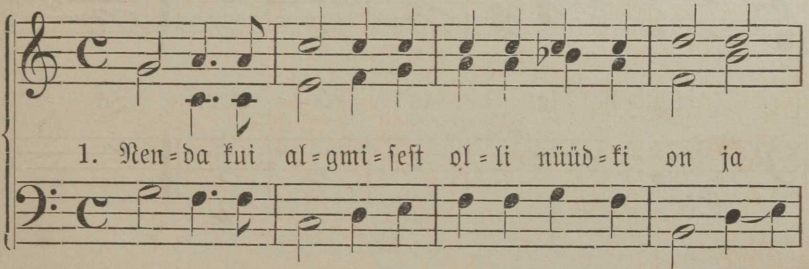
3. Amen, Amen, Amen! Jesu nimme kiitkem Meie Issand
olled ja, Esfimene, wiimne ka!

L i s s a .

1.

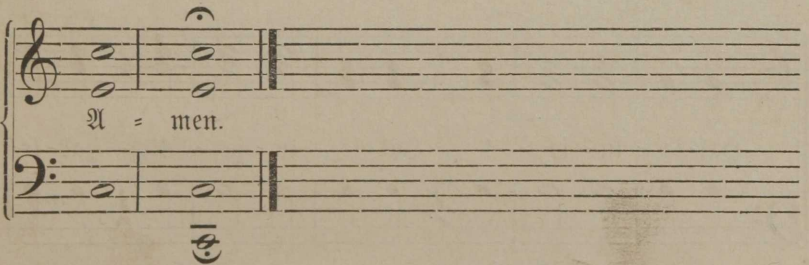
Iggapäühapäwased wastamissi laulud.

1. Men = da kui al = gmi = seft ol = li nüüd = ki on ja

jääb ig = ga = we = seft a = iast ig = ga = weš = te.

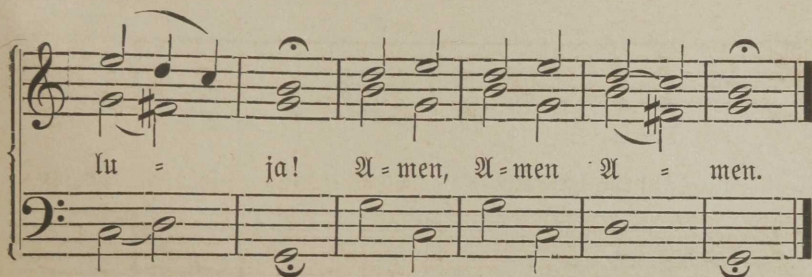
A = men.

Is-sand hal-las = ta! Kris-tus hal-las = ta!

Is-sand hal-las = ta! A = men. Sa =

fin = no Wai = mu = ga. A = men, A = men

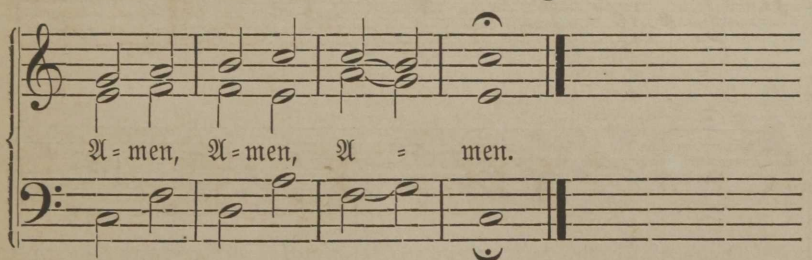
Hal-le = lu = ja = ! Hal-le = lu = ja = ! Hal-le =

lu = ja! A = men, A = men A = men.

Sg = ga = wes = fest a = iast ig = ga = wes = te. A = men.

A = men, A = men, A = men.

Pühha öhto söma aial.

2.

Sa fin = no Wai = mu = ga. Mei = e tös = ta = me

süd=da-med J̄s=ſan=da po = le. Ee on

öi=ge ja koh = huſ. Püh = ha! Püh =

ha! Püh=ha on mei=e Jummal, ſe J̄s=ſand Ee=ba=

ot; taewas ja Ma, taewas ja Ma on täis Temma

au. A = = men. Dh Sum = ma = la Tal,

fes ma = il = ma pat = tud fan = = = nab, hal = las =

ta mei = e pe = a = le! Dh Summa = la Tal,

fes ma = il = ma pat = tud fan = = nab, an = na

mei = le omma rah = = ho! Sa Temma heldus

fes = tab ig = ga = wes = te! Hal = le = lu = ja! A = men.

A = men, A = men, A = men.

3.

Önnistaniise laul.

Mei = e Is = san = da Se = fu = se Kris = tu = se arm, ja

Sum-ma-la ar-mas = tus, ja Püh-ha Wai-mo os = fa-

sa = mi = ne se ol = go mei = e mei = e kei = ki = de-

ga, A = men.

Suhhataja.

	Laulo num.		Laulo num.
A.			
Ärkage ni wahhid hiiüdwad . . .	81	Rõik kallis hinge õnnistus . . .	50
Armas Jeesus awwita	35	Ruis pean wastowõtma	1
Arm kes ja mind	32	M.	
Au kitus olgo iggawest	23	Ma armastan oh Summal . . .	55
C.			
Eddasi, eddasi	74	Ma laulan suust ja süddam. . .	25
Eks mo kohhus tänno tehha . .	24	Ma ollen ristitud ja foga . . .	40
Eks ja heida karjane	66	Ma tahhan jätta mahha	78
End näita koidotäht	84	Ma tullen taewast üllewelt . .	4
Et tulge kofko pattufed	43	Ma waene muld kes patto . . .	46
S.			
Helde Jesufe	67	Meil' omma sõnna kinnita . . .	71
Hinge peiufe	68	Meil tulleb abbi Summalast . .	75
J.			
Jerusalem ja kõrge taewa	82	Miks mo südda ennast	60
Jesufest ei jätta ma	69	Minno südda römustelle	41
Jeesus kutsub pattufid	44	Mis olled sinna armas Jeesus .	12
Jeesus Õnnisteggia	77	Mis waewab sinno süddant . . .	30
Jeesus oh aita et wõimust	59	Mo ello Kristus isje	79
Jeesus römustaja	70	Mo järrel hüab Jesufe	61
Jeesus surma ärrawõtija	11	Mo südda ärka ülles	86
Jõsand ommo wiחה sees	45	Mo südda olle üllewel	17
Summal ma ja taewa Loja	85	N.	
Summal olgo täunatud	36	Ni sündko minno aesi	31
R.			
Res Summalat ni lasjeb	29	Nüüd hingwad innimesed	88
Rõige ahhelate murdja	52	Nüüd Summalale auustust	5
		Nüüd ollen minna põhja	33
		Nüüd on meil pääw jo löpp. . .	89
		Nüüd paistab meile kaun. . . .	76
		Nüüd ristirahwas laulage	34
		Nüüd furnofehha mattame	80
		Nüüd tehke kõrgeks wärraw . . .	2
		Nüüd wõtkem Summalale	87

	Laulo num.		Laulo num.
D.		R.	
Õnnista ja hoia	90	Rõmustes mo südda kargab . .	6
Dh anna tuhhat keelt	26	S.	
Dh jätta mind so ommaks . . .	37	Sa koidotäht sa minno kroon .	10
Dh Jesufe so järrele	20	Se aeg on tõest ukse ees . . .	83
Dh Jeesus armo walguis	47	Se pääw nüüd meile kätte . . .	19
Dh Jeesus Kristus tulle sa	38	Sion kaebab fures häddas . . .	73
Dh Jeesus rõmo saatja	42	So pole Jēsand süddamest . . .	49
Dh Jeesus sinno wallo	13	So sõime jures seisjan ma . . .	7
Dh Jeesus illem abbimees	48	Sull' full' Jehowa tahhan . . .	57
Dh Jēsa taewa rigi sees	56	Suur ja uestaw on se sõnna . .	51
Dh Summal sinno peal	62	T.	
Dh Summal tulle armuga	39	Tänno olgo Summalal	3
Dh meile Jēsand Jeesus	72	U.	
Dh pallugem ja laulgem	9	Üks on tarwis armas	65
Dh pühha Waim meil' tulle	21	Üks rofite on tõusenud	8
Dh sa ello Waim meil' tulle	22	Üks tallekene leppitas	16
Dh siita Tal	14	W.	
Dh tõstikem omma heale	18	Wata Summal sin ma rum. . .	58
Dh wagga Summal kes	53	Wõtta nüüd Jēsandat wäggew.	28
Dh wata inimene	15	Wõitle hästi kui sind armust .	64
Dh wõtkem Summalat	27		
Dh wõitlejad et käige peale . . .	63		
P.			
Pühha Jeesus päiksest walgem .	54		

www.books2ebooks.eu